

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี

สารนิพนธ์
ของ
นางสาวสุทธิลักษณ์ ชนะสุข

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

ตุลาคม 2547

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี

บทคัดย่อ

ของ

นางสาวสุทธิลักษณ์ ชนะสุข

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

ตุลาคม 2547

สุทธิลักษณ์ ชนะสุข. (2547) *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษา สารนิพนธ์ : อาจารย์ ดร. พาสนา จุลรัตน์.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2547 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 178 คน เป็นนักศึกษาชาย จำนวน 32 คน และนักศึกษาหญิง จำนวน 146 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แบบสอบถามการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันและวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษาพบว่า

1. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ตัวแปร ได้แก่ อาชีพของผู้ปกครอง ค่าขาย-ธุรกิจส่วนตัว (X_{11}) สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง โสด (X_{13}) และอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ตัวแปร ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต (X_{17}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับบิดามารดา (X_{18}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ (X_{19})
2. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 1 ตัวแปร ได้แก่ อาชีพของผู้ปกครอง รับจ้าง (X_{12})
3. สำหรับตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี มี 14 ตัวแปร ได้แก่ เพศชาย (X_1) เพศหญิง (X_2) ชั้นปีที่ 1 (X_3) ชั้นปีที่ 2 (X_4) ชั้นปีที่ 3 (X_5) ชั้นปีที่ 4 (X_6) เกรดเฉลี่ยสะสม (X_7) เงินที่ได้รับในการใช้จ่าย (X_8) รายได้ของผู้ปกครอง (X_9) อาชีพของผู้ปกครอง รับราชการ-รัฐวิสาหกิจ (X_{10}) สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง คู่ (X_{14}) สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง หม้าย (X_{15}) นิสัยทางการเรียน (X_{16}) และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน (X_{20})
4. ตัวแปรที่ส่งผลต่อการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ตัวแปร โดยเรียงลำดับจากตัวแปรที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ คือ ลักษณะมุ่งอนาคต (X_{17}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับบิดามารดา (X_{18}) อาชีพของผู้ปกครอง รับจ้าง (X_{12}) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งตัวแปรทั้ง 3 ตัวแปรนี้

สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี ได้ร้อยละ 39

5. สมการพยากรณ์การวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะ
บริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 24.880 + 1.185 X_{17} + .285 X_{18} - 2.745 X_{12}$$

5.2 สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = .456 X_{17} + .238 X_{18} - .135 X_{12}$$

VARIABLES RELATED TO LIFE PLANNING OF UNDERGRADUATE STUDENTS FACULTY
OF BUSINESS ADMINISTRATION, PHATHUMTHANI COLLEGE,
IN CHANGWAT PHATHUMTHANI

AN ABSTRACT

BY

MISS SUTHILUX CHANASUC

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of education degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University

October 2004

Suthilux Chanasuc. (2004). *Variables Rrelated to Life Planning of Undergraduate Students Faculty of Business Administration, Phathumthani College, Phathumthani Province*. Master Project , M.Ed. (Educational Psychology). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor : Inst. Dr. Pasana Chularut.

The purposes of this research were to study variables related to life planning of undergraduate students faculty of business administration , Phathumthani College , Phathumthani province in academic year 2004. The samples were 178 undergraduate students; 32 Males and 146 Females. The instruments were the variables related to life planning of questionnaires. The data was analysed by the Peason Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results were as follows:

1. There were significantly positive correlation among 2 variables ; Parent's occupations merchandise-private business (X_{11}), marital status of parent : single (X_{13}), and 3 variables ; further expectation (X_{18}) interpersonal relationship between student and teacher (X_{19}) with to life planning undergraduate students at .05 and .01 level, respectively.

2. There were significantly negative correlation among 1 variable ; Parent's occupations hive(X_{12}) and life planning undergraduate students at .01 level.

3. There was no significantly correlation among 11 variables ; male (X_1), female (X_2), class level 1-4 (X_3 - X_5), Grade Point Average (X_7) , personal reasons (X_8) , economic status of parent (X_9), Parent's occupations government service-employees (X_{10}), marital status couple of parent (X_{14}), marital status window of parent (X_{15}), study habit (X_{16}), and interpersonal relationship between student and peer (X_{15}), and life planning undergraduate students.

4. There were 3 variables significantly effecting on the life planning undergraduate students at .01 level. These variables effecting on the life planning from the most to the least were further expectation (X_{17}), interpersonal relationship between student and parent (X_{18}), Parent's occupations hive (X_{12}), respectively. They could predict the life planning undergraduate students about percentage of 39

5. The predicted equation of the life planning undergraduate students were as follows

5.1 In term of raw score were;

$$\hat{Y} = 24.880 + 1.185 X_{17} + .285 X_{18} - 2.745 X_{12}$$

5.2 In term of standard score were;

$$Z = .456 X_{17} + .238 X_{18} - .135 X_{12}$$

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี

สารนิพนธ์

ของ

นางสาวสุทธิลักษณ์ ชนะสุข

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

ตุลาคม 2547

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบได้พิจารณา
สารนิพนธ์แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....

(อาจารย์ ดร.พาสนา จุฬรัตน์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....

(รองศาสตราจารย์ เวธนี กรีทอง)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน

(รองศาสตราจารย์ เวธนี กรีทอง)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร.พาสนา จุฬรัตน์)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร นัตรศุกกุล)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากอาจารย์ ดร.พาสนา จุฬรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์เวชณี กรีทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยล้อมแสง ที่ได้รับแต่งตั้งเพิ่มเติมเพื่อสอบปากเปล่า ที่คอยให้คำแนะนำช่วยเหลือในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์เวชณี กรีทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยล้อมแสง และอาจารย์ ดร.พาสนา จุฬรัตน์ ที่กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิให้คำแนะนำและตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ดร.ชนากานต์ ยืนยง อธิการบดีวิทยาลัยปทุมธานี รองศาสตราจารย์ ดร.ชวลิต อยู่ภักดี รองอธิบดีฝ่ายวิชาการ และนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี ที่ให้ความอนุเคราะห์ช่วยตอบแบบสอบถามด้วยดี ขอขอบคุณเพื่อนร่วมงาน ร่วมเรียนที่ติดตามผลการเรียนและให้กำลังใจเสมอมา ขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ระวีวรรณ ยุกตะเวช หัวหน้าภาควิชาศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยปทุมธานี ที่ช่วยเหลือในการแปลภาษาอังกฤษ

ขอกราบขอบพระคุณคุณแม่ คุณแม่ ที่เป็นกำลังใจและกำลังทรัพย์มาโดยตลอดจนจบการศึกษา คุณความดีและประโยชน์ที่ได้จากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณแต่ท่านทั้งหมด ขอขอบคุณญาติพี่น้องที่คอยช่วยเหลือและให้การสนับสนุนในการเรียน กราบขอบพระคุณครู-อาจารย์ทุกท่านที่ให้ความเมตตาอบรมสั่งสอนผู้วิจัยมาตั้งแต่เริ่มได้รับการศึกษาครั้งแรกจนถึงปัจจุบัน จะระลึกถึงตลอดไปจนวันสุดท้ายของชีวิต

สุทธิลักษณ์ ชนะสุข

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี

บทคัดย่อ
ของ
นางสาวสุทธิลักษณ์ ชนะสุข

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

ตุลาคม 2547

สุทธิลักษณ์ ชนะสุข. (2547) *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษา สารนิพนธ์ : อาจารย์ ดร. พาสณา จุลรัตน์.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2547 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 178 คน เป็นนักศึกษาชาย จำนวน 32 คน และนักศึกษาหญิง จำนวน 146 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แบบสอบถามการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันและวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษาพบว่า

1. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ตัวแปร ได้แก่ อาชีพของผู้ปกครอง ค่าขาย-ธุรกิจส่วนตัว (X_{11}) สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง โสด (X_{13}) และอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ตัวแปร ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต (X_{17}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับบิดามารดา (X_{18}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ (X_{19})

2. ตัวแปรที่ความสัมพันธ์ทางลบกับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 1 ตัวแปร ได้แก่ อาชีพของผู้ปกครอง รับจ้าง (X_{12})

3. สำหรับตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี มี 14 ตัวแปร ได้แก่ เพศชาย (X_1) เพศหญิง (X_2) ชั้นปีที่ 1 (X_3) ชั้นปีที่ 2 (X_4) ชั้นปีที่ 3 (X_5) ชั้นปีที่ 4 (X_6) เกรดเฉลี่ยสะสม (X_7) เงินที่ได้รับในการใช้จ่าย (X_8) รายได้ของผู้ปกครอง (X_9) อาชีพของผู้ปกครอง รับราชการ-รัฐวิสาหกิจ (X_{10}) สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง คู่ (X_{14}) สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง หม้าย (X_{15}) นิัยทางการเรียน (X_{16}) และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน (X_{20})

4. ตัวแปรที่ส่งผลต่อการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ตัวแปร โดยเรียงลำดับจากตัวแปรที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต (X_{17}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับบิดามารดา (X_{18}) อาชีพของผู้ปกครอง รับจ้าง (X_{12}) มีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งตัวแปรทั้ง 3 ตัวแปรนี้สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี ได้ร้อยละ 39

5. สมการพยากรณ์การวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 24.880 + 1.185 X_{17} + .285 X_{18} - 2.745 X_{12}$$

5.2 สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = .456 X_{17} + .238 X_{18} - .135 X_{12}$$

VARIABLES RELATED TO LIFE PLANNING OF UNDERGRADUATE STUDENTS
FACULTY
OF BUSINESS ADMINISTRATION, PHATHUMTHANI COLLEGE,
IN CHANGWAT PHATHUMTHANI

AN ABSTRACT

BY

MISS SUTHILUX CHANASUC

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of education degree in Educational Psychology

at Srinakharinwirot University

October 2004

Suthilux Chanasuc. (2004). *Variables Rrelated to Life Planning of Undergraduate Students Faculty of*

Business Administration, Phatumthani College, Phatumthani Province. Master Project

,

M.Ed. (Educational Psychology). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor : Inst. Dr. Pasana Chularut.

The purposes of this research were to study variables related to life planning of undergraduate students faculty of business administration , Phatumthani College , Phatumthani province in academic year 2004. The samples were 178 undergraduate students; 32 Males and 146 Females. The instruments were the variables related to life planning of questionnaires. The data was analysed by the Peason Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results were as follows:

1. There were significantly positive correlation among 2 variables ; Parent's occupations merchandise-private business (X_{11}), marital status of parent : single (X_{13}), and 3 variables ; further expectation (X_{18}) interpersonal relationship between student and teacher (X_{19}) with to life planning undergraduate students at .05 and .01 level, respectively.

2. There were significantly negative correlation among 1 variable ; Parent's occupations hive(X_{12}) and life planning undergraduate students at .01 level.

3. There was no significantly correlation among 11 variables ; male (X_1), female (X_2), class level 1-4 (X_3 - X_5), Grade Point Average (X_7) , personal reasons (X_8) , economic status of parent (X_9), Parent's occupations government service-employees (X_{10}), marital status couple of parent (X_{14}), marital status window of parent (X_{15}), study habit (X_{16}), and interpersonal relationship between student and peer (X_{15}), and life planning undergraduate students.

4. There were 3 variables significantly effecting on the life planning undergraduate students at .01 level. These variables effecting on the life planning from the most to the least were further expectation (X_{17}), interpersonal relationship between student and parent (X_{18}), Parent's

occupations have (X_{12}), respectively. They could predict the life planning undergraduate students about percentage of 39

5. The predicted equation of the life planning undergraduate students were as follows

5.1 In term of raw score were;

$$\hat{Y} = 24.880 + 1.185 X_{17} + .285 X_{18} - 2.745 X_{12}$$

5.2 In term of standard score were;

$$Z = .456 X_{17} + .238 X_{18} - .135 X_{12}$$

สารบัญ

บทที่	หน้า
1	บทนำ.....1
	ภูมิหลัง.....1
	ความมุ่งหมายในการวิจัย.....3
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....3
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....3
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....3
	ตัวแปรที่ศึกษา.....3
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....4
	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....7
	สมมุติฐานการศึกษาค้นคว้า.....7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....8
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการดำเนินชีวิต.....8
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการดำเนินชีวิต.....8
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการดำเนินชีวิต.....11
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....12
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน.....12
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต.....14
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสถานภาพสมรสของบิดามารดา.....17
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา.....20
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับ บิดา มารดา.....21
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับ อาจารย์.....22
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับ เพื่อน.....24

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....28
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....28
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....29
	ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม.....30
	การหาคุณภาพเครื่องมือ.....39
	การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....39
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....39
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....39
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....39
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....41
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....41
	การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....42
5	สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....48
	ความมุ่งหมาย สมมติฐาน และขอบเขตประชากร.....48
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....48
	การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....49
	ผลการศึกษาค้นคว้า.....50
	อภิปรายผล.....51
	ข้อเสนอแนะ.....60
	บรรณานุกรม.....61
	ภาคผนวก.....68
	ภาคผนวก ก.69
	ภาคผนวก ข.82
	ประวัติย่อผู้วิจัย.....87

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชั้นปี และเพศ	29
2 แสดงจำนวนร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา อาชีพของ ผู้ปกครอง สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง.....	43
3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	44
4 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมกับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา	45
5 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรที่ส่งผลต่อการวางแผนการดำเนินชีวิต..	46
6 แสดงปัจจัยที่สามารถพยากรณ์การวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา โดยใช้วิธี การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)	47
9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน	83
10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต	83
11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับบิดามารดา	84
12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์	85
13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน	85
14 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามการวางแผนการดำเนินชีวิต	86

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในทศวรรษที่ผ่านมาประเทศไทยได้ก้าวไปสู่การเป็นสมาชิกของสังคมนานาชาติทำให้เกิดการติดต่อสื่อสารอันส่งผลให้เกิดความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ วัฒนธรรม การเมืองการปกครอง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว เป็นไปในทิศทางที่ดีและในทิศทางที่จะต้องได้รับการแก้ไขและพัฒนา การศึกษานับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ หากประเทศใดมีประชากรได้รับการศึกษาสูงและทั่วถึง ประเทศนั้นก็จะประสบความสำเร็จในการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้การพัฒนาประเทศไม่ว่าด้านใดต้องอาศัยกำลังคน ซึ่งถือว่าเป็นทรัพยากรที่สำคัญยิ่ง ดังนั้นคนจึงเป็นทรัพยากรที่ต้องพัฒนาเป็นอันดับแรก (แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8. ม.ป.ป. : 41) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540-2544 กล่าวว่า คนเป็นจุดมุ่งหมายหลักของการพัฒนา โดยมุ่งให้คนสามารถพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ เพื่อจะได้นำไปสู่การเป็นสังคมที่เป็นปึกแผ่น มีความสงบสันติ เป็นสังคมที่มีความสุข อยู่ในครอบครัวที่อบอุ่นและเอื้ออาทรต่อกัน มีความเมตตา กรุณา มีหลักธรรมของศาสนาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ

การศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาคนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาประเทศ สถาบันที่ต้องเข้ามาทำหน้าที่ในการอบรมให้เป็นที่ไปตามเป้าประสงค์ก็คือ สถาบันการศึกษา ซึ่งเป็นสถานที่ให้การศึกษากับเยาวชนของชาติ สถาบันการศึกษาในปัจจุบันมีความหมายกว้างกว่าที่เคยนิยามกันมาว่า เป็นสถานที่ที่ครูและนักเรียนมาพบกัน และครูทำหน้าที่ให้การศึกษแก่นักเรียนเท่านั้น แต่ยังมีความหมายครอบคลุมถึงองค์ประกอบสำคัญต่างๆ มากมายที่สำคัญได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน บรรยากาศในโรงเรียน หลักสูตร การจัดสภาพการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ไม่มุ่งเฉพาะแต่การพัฒนาในด้านความรู้และสติปัญญาเพียงด้านเดียวเท่านั้น (จรรยาสุวรรณหัตถ. 2528 : 41) ประกอบ คุปรัตน์ (2527 : 209) กล่าวว่าสถาบันอุดมศึกษาใดที่รู้และเข้าใจวัตถุประสงค์คือนักศึกษาของตนเองและสามารถจัดระบบการดำเนินงานทั้งในด้านการเรียนการสอน การให้บริการและการปกครองแล้ว ย่อมมีโอกาสประสบผลสำเร็จได้มากกว่าสถาบันที่มีผู้บริหารปราศจากความเข้าใจนักศึกษา ซึ่งถ้าหากมีการจัดการที่เหมาะสมในทุกด้านก็ย่อมส่งผลให้ผู้เรียนได้ศึกษาเล่าเรียนตามความสามารถ มีความรักและเข้าใจตนเอง รู้สึกชื่นชมกับสิ่งต่างๆ รอบตัว หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ ย่อมจะทำให้ผู้เรียนมีการวางแผนการดำเนินชีวิตที่คืบหน้า

การวางแผนการดำเนินชีวิตเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับบุคคลที่ปรารถนาให้อนาคตของตนดีขึ้น ทั้งยังช่วยให้กระบวนการตัดสินใจดีขึ้น ถ้าบุคคลดำเนินชีวิตอย่างมีระบบแล้วก็ย่อมส่งผลดีให้กับตนเองตามมาทำให้มีแนวทางทิศทางของชีวิตที่ชัดเจนมากขึ้น ทราบศักยภาพของตนเองและปัญหาอุปสรรคต่างๆ

อันจะเป็นผลต่อการจัดระบบการดำเนินชีวิตของตนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ความรู้ความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับกระบวนการจัดการในชีวิตประจำวัน อาจช่วยให้เราบรรลุจุดหมายที่วางไว้ได้อย่างราบรื่นสวยงามเพราะกิจกรรมใดๆ ในวิถีชีวิตก็ตาม หากเราได้กระทำไปโดยมีการศึกษาวางแผนคาดการณ์ไว้ล่วงหน้าอย่างดี ดำเนินการและควบคุมให้เป็นไปตามแผนแล้ว โอกาสที่จะประสบผลสำเร็จย่อมมีมากกว่า ความ ล้มเหลว ความสามารถในการวางแผนเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับทุกคนที่ปรารถนาให้ออนาคตของตนเองเป็นไปในทิศทางที่ดีมีเป้าหมาย เพราะการวางแผนช่วยให้การตัดสินใจดีขึ้น ผู้ที่ได้วางแผนให้กับชีวิตตนเองจะสามารถมีชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุขและเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว (สุภัทรา วัชชากร. 2541:5) บุคคลที่ประสบความสำเร็จในชีวิต ส่วนใหญ่ดำรงชีวิตในปัจจุบันด้วยการวางแผนเพราะสิ่งที่ทุกคนได้กระทำลงไปในปัจจุบันล้วนมีผลต่ออนาคตของชีวิตเขาโดยทั้งสิ้น บุคคลที่ไม่ได้วางแผนในชีวิตปล่อยให้ทุกสิ่งทุกอย่างขึ้นอยู่กับชะตากรรม จึงยากที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตได้ ดังนั้นชีวิตที่ประสบความสำเร็จได้จึงต้องมีเป้าหมาย มีการวางแผนและมีขั้นตอนที่จะดำเนินไปให้ถึงเป้าหมายนั้นๆ (นวลศิริ เปาโรหิตย์. 2533 : 1)

จากการที่ผู้วิจัยได้ปฏิบัติงานเป็นอาจารย์สอนอยู่ที่วิทยาลัยปทุมธานี เป็นเวลา 1 ปี 10 เดือน และได้รับแต่งตั้งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ได้สังเกตเห็นนักศึกษาบางส่วนมีการดำเนินชีวิตแบบปล่อยชีวิตผ่านไปวันๆ ขาดความกระตือรือร้นในการเรียนและขาดแคลนทุนทรัพย์ในการเรียน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้สำรวจปัญหาเบื้องต้น เมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ.2546 โดยแจกแบบสอบถามให้กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ จำนวน 80 คน โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 2 ข้อ ดังนี้

คำถามข้อที่ 1 “ขณะนี้ นักศึกษาคิดว่าตนเองมีปัญหาเกี่ยวกับการวางแผนการดำเนินชีวิตอย่างไร” พบว่านักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับการวางแผนการดำเนินชีวิต ได้แก่ ไม่มีเงินทุนในการศึกษาเล่าเรียนต้องกู้ยืมเงินทุนเพื่อการศึกษา ไม่มีเงินเก็บสำรองในการใช้จ่าย ค่าหนังสือ ค่าหอพัก ค่าพาหนะ ปัญหาการวางแผนชีวิตครอบครัวและชีวิตคู่ จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 75 ปัญหาเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำจึงทำให้หาสถาบันศึกษาต่อยาก ปัญหาเรื่องทุนในการศึกษาต่อ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 15 ปัญหาการหางานทำเมื่อจบการศึกษา ปัญหาการไม่ได้รับการยอมรับเพราะจบจากสถาบันเอกชน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 10

คำถามข้อที่ 2 “จากคำตอบข้อที่ 1 ท่านคิดว่าปัญหานั้นเกิดจากสาเหตุใดบ้าง” สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหา ได้แก่ ปัญหาฐานะทางบ้านไม่ค่อยดีไม่มีเงินส่งให้เรียน จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 67.5 ปัญหาการไม่ตั้งใจเรียนทำให้เกรดเฉลี่ยสะสมน้อย การศึกษาต่อต้องใช้เงินทุนสูง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 16.25 ปัญหาการแข่งขันด้านการประกอบอาชีพสูง สถาบันที่ศึกษาเป็นสถาบันเอกชน และเป็นสถาบันที่เปิดใหม่ยังไม่เป็นที่รู้จักและยอมรับ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ขาดการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ ครอบครัวแตกแยกจึงไม่มีตัวอย่างที่ดี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25

จากการสำรวจปัญหาเบื้องต้น แสดงให้เห็นว่านักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ มีปัญหาในการวางแผนการดำเนินชีวิต ดังที่ กูนต์และคอนเนล (Koontz and O'Donnell.

1976 : 256-261) กล่าวถึง การวางแผนเป็นเรื่องของการกำหนดความต้องการ การกระทำหรือปฏิบัติและ ผลของการกระทำในอนาคต โดยใช้หลักวิชาการ เหตุผล รวมทั้งตัวเลข ข้อมูลและปัญหาประกอบด้วย จึงทำให้ผู้ปฏิบัติหรือนักบริหารได้ทราบว่ากระทำอย่างไร ที่ไหน เมื่อไร กับใครและเพื่ออะไรอย่างแน่ชัด ซึ่งเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่การทำงานที่ถูกต้องอย่างไรผล ดังนั้น นักวิชาการและนักบริหารมักจะกล่าวว่า ถ้าปราศจากการวางแผนแล้ว การตัดสินใจและการกระทำมักจะเป็นไปตามชะตากรรม และ ซิงเกอร์ (Walker , Sechrist and Pender. 1987 : 76 ; Citing Singer. 1982) ได้ให้ความหมายของวิถีทางดำเนินชีวิตว่าเป็นหนทางของการดำเนินชีวิตหรือวิถีทางชีวิตที่บุคคลประพฤติปฏิบัติในกิจวัตรประจำวัน

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมกับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา
2. เพื่อศึกษาตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์การวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นข้อมูลเบื้องต้นให้ผู้บริหาร ผู้บังคับบัญชา และผู้ที่เกี่ยวข้องใช้ประกอบการวางแผนนโยบายจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักการวางแผนการดำเนินชีวิตในทางที่ถูกต้องและเหมาะสม เพื่อให้สามารถอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี จำนวน 537 คน เป็นชาย 97 คน และหญิง 440 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี จำนวน 178 คน เป็นชาย 32 คน และหญิง 146 คน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

3.1.1 ตัวแปรด้านส่วนตัว ได้แก่

3.1.1.1 เพศ

- 3.1.1.2 ระดับชั้นปี
- 3.1.1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 3.1.1.4 ค่าใช้จ่ายต่อเดือน
- 3.1.1.5 นิสัยการเรียน
- 3.1.1.6 ลักษณะมุ่งอนาคต
- 3.1.2 ตัวแปรด้านครอบครัว ได้แก่
 - 3.1.2.1 สถานภาพการสมรสของผู้ปกครอง
 - 3.1.2.2 ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง
 - 3.1.2.3 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง
 - 3.1.2.4 อาชีพของผู้ปกครอง
- 3.1.3 ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่
 - 3.1.3.1 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์
 - 3.1.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน
 - 3.1.3.3 สื่อตัวแบบในสังคม
- 3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การวางแผนการดำเนินชีวิต

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การวางแผนการดำเนินชีวิต หมายถึง การคาดการณ์ล่วงหน้าในการดำเนินชีวิตเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ของนักศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1.1 ด้านการเรียน ได้แก่ การวางแผนการศึกษาต่อในระดับชั้นที่สูงขึ้นไป การวางแผนการใช้เงินในการศึกษาเล่าเรียน ค่าหนังสือเรียน ค่าเทอมการศึกษา ความสำเร็จในการเรียน

1.2 ด้านส่วนตัว ได้แก่ การวางแผนชีวิตครอบครัว ชีวิตคู่ การวางแผนการใช้จ่าย ค่าใช้จ่ายส่วนตัว ค่าเช่าหอพัก

1.3 ด้านสังคม ได้แก่ การวางแผนชีวิตด้านการทำงาน การได้รับการยอมรับจากสังคม การมีงานทำที่มั่นคง ประสบความสำเร็จในชีวิตการทำงาน

2. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการดำเนินชีวิต หมายถึง สิ่งที่ส่งผลต่อการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ตัวแปรด้านส่วนตัว หมายถึง ลักษณะเฉพาะของนักศึกษาซึ่งสภาพโดยทั่วไปของนักศึกษา ได้แก่

2.1.1 เพศ ได้แก่ เพศหญิง และเพศชาย

2.1.2 ระดับชั้นปี ได้แก่

2.1.2.1 ชั้นปีที่ 1

2.1.2.2 ชั้นปีที่ 2

2.1.2.3 ชั้นปีที่ 3

2.1.2.4 ชั้นปีที่ 4

2.1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนที่เป็นระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GRADE POINT AVERAGE) ของทุกวิชานับตั้งแต่ในภาคเรียนที่ 1 ของปี 1 จนถึงภาคเรียนปัจจุบัน

2.1.4 ค่าใช้จ่ายต่อเดือน หมายถึง จำนวนเงินที่นักศึกษาได้รับเพื่อใช้จ่ายในการศึกษาของแต่ละเดือน ได้แก่ ค่าหนังสือ ค่าอาหาร ค่าเครื่องแต่งกาย ทั้งนี้ไม่รวมค่าลงทะเบียนเรียน

2.1.5 นิสัยทางการเรียน หมายถึง การกระทำเป็นประจำวันของนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการเรียน ได้แก่ การแบ่งเวลาในการเรียน การทำการบ้าน การทบทวนบทเรียน การตั้งใจเรียน และการวางแผนการเรียน

2.1.6 ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ความสามารถของนักศึกษาในการคาดการณ์เน้นความสำคัญของผลดีผลเสีย และสามารถวางแผนปฏิบัติเพื่อรองรับผลดีผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคตหรือป้องกันผลเสีย ตลอดจนความสามารถควบคุมตนเองในการกระทำหรือเว้นการกระทำบางอย่างตามความต้องการของตนเองเพราะเล็งเห็นผลเสียที่จะเกิดตามมาต่อตนเองและผู้อื่นในภายหลัง

2.2 ตัวแปรด้านครอบครัว หมายถึง สถานการณ์ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาและสมาชิกในครอบครัว รวมทั้งความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวนักศึกษา ได้แก่ สถานภาพสมรสผู้ปกครองฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.2.1 สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง ได้แก่

2.2.1.1 โสด

2.2.1.2 คู่

2.2.1.3 หม้าย หรือหย่า หรือแยกกันอยู่

2.2.2 ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง หมายถึง ระดับฐานะของผู้ปกครองของนักศึกษาซึ่งเป็นรายได้ประจำของบิดามารดาด้วยกัน หรือเป็นรายได้ของผู้ปกครองที่ดูแลนักศึกษาอยู่

2.2.3 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง หมายถึง การปฏิบัติตนของนักศึกษากับผู้ปกครอง หรือบิดามารดา และการปฏิบัติตนของผู้ปกครอง หรือบิดามารดา กับนักศึกษาเพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันดังนี้

2.2.3.1 การปฏิบัติตนของนักศึกษากับผู้ปกครอง ได้แก่ การเคารพเชื่อฟัง การปฏิบัติตามคำสั่งสอนทั้งทางด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว การเงิน และการเรียน การช่วยเหลืองานภายในบ้าน

2.2.3.2 การปฏิบัติตนของผู้ปกครองกับนักศึกษา ได้แก่ การให้ความรัก ความเอาใจใส่ การดูแลสุขภาพ การอบรมสั่งสอน เป็นที่ปรึกษาทั้งเรื่องส่วนตัวและการศึกษา

2.2.4 อาชีพของผู้ปกครอง หมายถึง อาชีพที่บิดา มารดา หรือผู้ปกครองของ นักศึกษาทำเป็นประจำเพื่อเลี้ยงชีพ โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่มดังนี้

2.2.4.1 รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

2.2.4.2 ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว

2.2.4.3 รับจ้าง

2.3 ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม หมายถึง สภาพสิ่งแวดล้อมภายในและภายนอกวิทยาลัยที่มีผลต่อ นักศึกษา ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับนักศึกษา ดัง รายละเอียดดังนี้

2.3.1 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ หมายถึง การปฏิบัติตนของอาจารย์ที่มี ต่อนักศึกษาและการปฏิบัติตนของนักศึกษาที่มีต่ออาจารย์ ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน เพื่อทำให้เกิด ความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

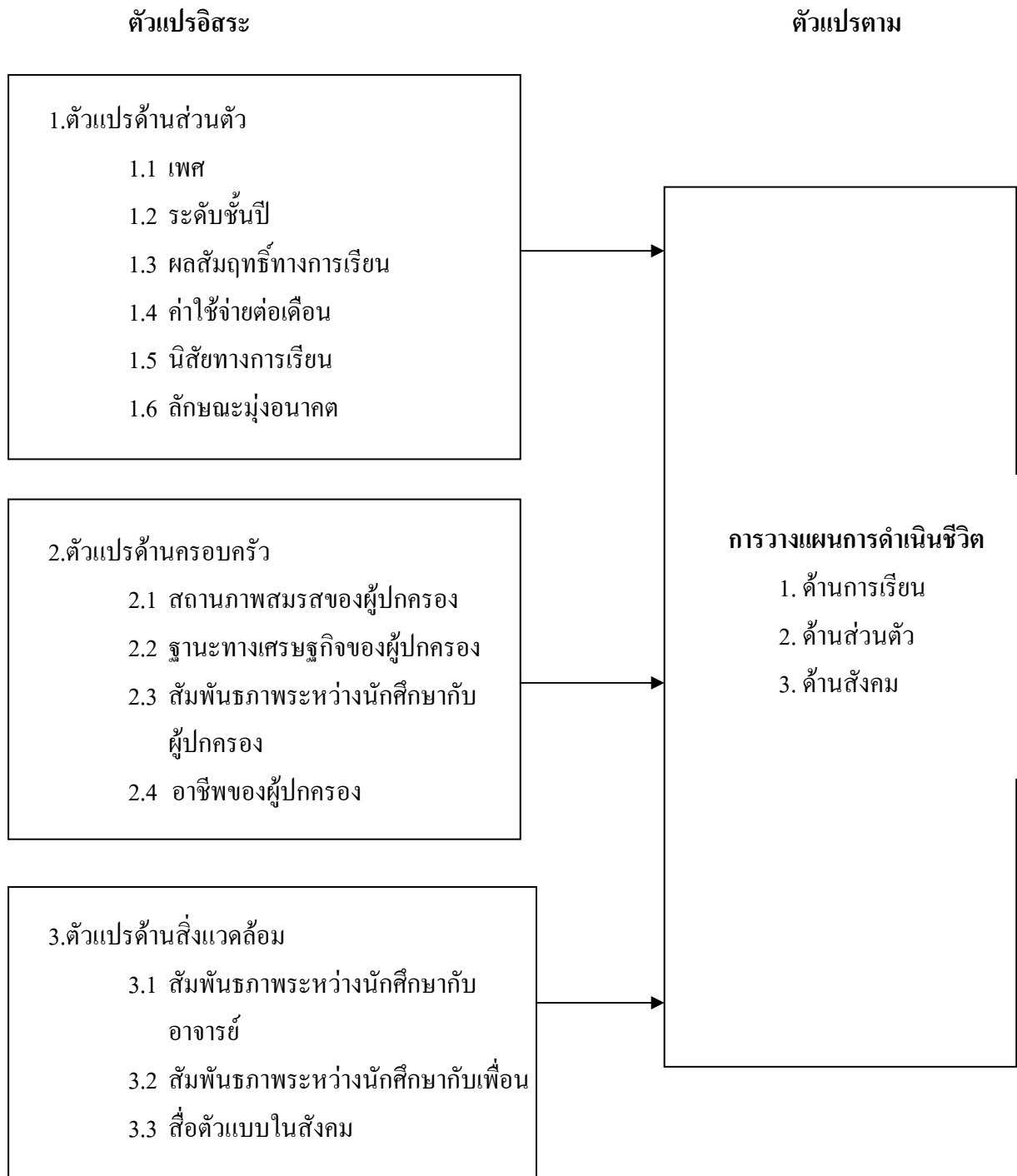
2.3.1.1 การปฏิบัติตนของอาจารย์ที่มีต่อนักศึกษา หมายถึง ความเอาใจใส่ การ ให้ความรัก ความเอ็นดู ให้ความเป็นกันเอง ยอมรับความคิดเห็น ให้คำแนะนำปรึกษาทั้งทางด้านการเรียน และเรื่องส่วนตัว

2.3.1.2 การปฏิบัติตนของนักศึกษาที่มีต่ออาจารย์ หมายถึง การให้ความเคารพ เชื่อฟัง ให้เกียรติ แสดงกิริยา วาจา และใจถึงความเคารพ ปฏิบัติตนอย่างเหมาะสม

2.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน หมายถึง พฤติกรรมที่นักศึกษาและนักศึกษา ปฏิบัติต่อกันทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่ การช่วยเหลือพึ่งพาส่งกันและกันด้านการเรียนและเรื่อง ส่วนตัว การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันทางการเรียน ความห่วงใยใกล้ชิดสนิทสนมกัน การทำกิจกรรม ต่างๆร่วมกัน

2.3.3 สื่อตัวแบบในสังคม หมายถึง สิ่งต่างๆ ทางสังคมที่เป็นสิ่งกระตุ้นให้นักศึกษามีการ วางแผนการดำเนินชีวิต ได้แก่ สื่อทางอินเทอร์เน็ต สื่อวิทยุ โทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ และสิ่งตีพิมพ์ต่างๆ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับการวางแผนการดำเนินชีวิต

2. ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมส่งผลต่อการวางแผนการดำเนินชีวิต

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารต่างๆ ดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการดำเนินชีวิต
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการดำเนินชีวิต
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการดำเนินชีวิต
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1.เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการดำเนินชีวิต

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการดำเนินชีวิต

ในการศึกษาเรื่องการวางแผนในการดำเนินชีวิตของผู้ศึกษานั้นยังไม่มีผู้ใดได้ทำการศึกษาไว้เท่าที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยต่างๆ พบว่า การศึกษาในเรื่องการวางแผนในการดำเนินชีวิตส่วนใหญ่จะเป็นการศึกษาของกลุ่มผู้สูงอายุ และของนักเรียน นักศึกษาในเรื่องการวางแผนประกอบอาชีพและการศึกษาอย่างไรก็ตามผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งสรุปได้ ดังต่อไปนี้

1.1.1 ความหมายของการวางแผน

คำว่า การวางแผน (Planning) มาจากคำภาษาละตินว่า Planum ซึ่งหมายถึงพื้นราบ Flat Surface และได้นำมาใช้ในภาษาอังกฤษเมื่อศตวรรษที่ 17 โดย Oxford Dictionary ตามความหมายของพื้นราบหมายถึงการกำหนดแบบฟอร์มในทางราบ เช่นแผนที่ และแบบพิมพ์ของสิ่งก่อสร้างๆ (Blueprint)

ปัจจุบัน การวางแผนได้ถูกนำมาใช้อย่างกว้างขวาง ซึ่งมีนักวิชาการทางบริหารหลายท่านได้ให้นิยามไว้ดังต่อไปนี้

คาสท์และโรเซนสวิต (Kast and Rosenzweig 1967:20) อธิบายไว้ว่า การวางแผน คือ กระบวนการของการพิจารณาตัดสินใจล่วงหน้าว่าจะทำอะไร อย่างไรมีการเลือกวัตถุประสงค์นโยบาย โครงการและวิธีปฏิบัติเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์นั้น

คุนท์และดอนเนล (Koontz and O'Donnell. 1976:256-261) อธิบายไว้ว่า การวางแผนคือการตัดสินใจล่วงหน้าว่าจะทำอะไร ทำอย่างไร ทำเมื่อไร และใครเป็นผู้กระทำการวางแผนเป็นสะพานเชื่อมช่องว่างจากปัจจุบันไปสู่อนาคตตามที่ต้องการ และทำให้สิ่งต่างเกิดขึ้นตามความต้องการ ถึงแม้ว่าเหตุการณ์ในอนาคตเป็นสิ่งที่ยากต่อการคาดหมาย แต่ก็ดีกว่าปล่อยให้เกิดขึ้นตามชะตากรรม

ไซมอน (Simon 1967:152) ได้อธิบายความหมายของ การวางแผน ไว้ว่าการวางแผนคือ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับข้อเสนอในอนาคตเกี่ยวกับการประเมินข้อเสนอต่างๆที่มีให้เลือกและเกี่ยวกับวิธีการต่างๆ ที่

จะต้องปฏิบัติเพื่อบรรลุความสำเร็จตามข้อเสนอแนะนั้นๆ การวางแผนเป็นเรื่องของความคิดที่มีเหตุมีผลให้สามารถปรับปรุงใช้ได้ในอนาคต และใช้ได้กับเรื่องต่างๆ ที่ผู้วางแผนหรือหน่วยงานกระทำอยู่ ทั้งมีการควบคุมการดำเนินงานนั้นๆ ด้วย

อนันต์ เกตุวงศ์ (2516:2) ได้อธิบายการวางแผนไว้ว่า การวางแผนก็คือ กิจกรรมหรืองานในการกำหนดวัตถุประสงค์ นโยบาย และวิธีปฏิบัติที่ดีที่สุดไว้ล่วงหน้าเพื่อเป็นแนวทางสำหรับการดำเนินการให้ เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ อันจำแนกเป็น 3 องค์ประกอบคือ

1. จะต้องเป็นเรื่องเกี่ยวกับอนาคต (Future)
2. จะต้องเป็นการกระทำ (Action)
3. จะต้องเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับสาเหตุที่ก่อให้เกิดผลของการกระทำด้วย ซึ่งหมายถึงการกำหนด วัตถุประสงค์และรายละเอียดต่างๆ ที่มีเหตุผล มีปัญหาตัวเลขและข้อมูลประกอบด้วยพิจารณากระทำ การดังกล่าวซึ่งเป็นการกระทำที่ติดต่อกัน

1.1.2 ความสำคัญของการวางแผน (Ter Importance of Planning)

การวางแผนเป็นเรื่องของการกำหนดความต้องการ การกระทำวิธีการปฏิบัติและผลของการกระทำในอนาคต โดยใช้หลักวิชาการ เหตุผล รวมทั้งตัวเลข ข้อมูลและปัญหาประกอบด้วย จึงทำให้ผู้ปฏิบัติหรือนักบริหารได้ทราบว่าจะกระทำอย่างไร อย่างไร ที่ไหน เมื่อใด กับใครและเพื่ออะไรอย่างแน่ชัด ซึ่งเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่การทำงานที่ถูกต้องอย่างได้ผลด้วย ดังนั้น วิชาการรวมทั้ง นักบริหารมักจะกล่าวว่า ถ้าปราศจากการวางแผนแล้ว การตัดสินใจ และการกระทำมักจะจะเป็นไปตาม ธรรมชาติ

การวางแผนเปรียบเสมือนยานพาหนะ ที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงอย่างมีระบบ (Harold Koontz and O'Donnell 1967:25) เนื่องจากสถานการณ์ของสังคมเปลี่ยนแปลงไปเสมอ ดังนั้นวิถีทางในการดำเนินชีวิตจำต้องเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย เครื่องมือที่สำคัญในการปรับปรุงวิถีการดำเนินชีวิตที่ดีก็คือ การวางแผน ดังที่ Johnson ได้กล่าวไว้ว่า ปราศจากการวางแผน ระบบไม่สามารถเปลี่ยนแปลงและปรับให้เข้ากับพลังทางสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างออกไปได้ ดังนั้นการวางแผน จึงเป็นสิ่งที่มิมีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตยิ่งนัก

1.1.3 ความหมายของการดำเนินชีวิต

ในการนิยามความหมายของคำว่า การดำเนินชีวิตนั้น ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องแล้วพบว่า นักวิชาการหลายท่านได้ทำการศึกษาวิจัยและให้ความหมายไว้หลากหลาย ยกที่ จะนิยามความหมายได้อย่างเฉพาะเจาะจง คำที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำว่า การดำเนินชีวิต ที่พบ อาทิ เช่น วิถีทางดำเนินชีวิต (Life style) และแบบแผนชีวิต (Style of life)

ซิงเกอร์ (Walker, Sechrist and Pender. 1987:76: Citing Singer, 1982) ได้ให้ความหมายของวิถีทางดำเนินชีวิตว่าเป็นหนทางของการดำเนินชีวิตหรือวิถีชีวิตที่บุคคลประพฤติปฏิบัติในกิจวัตรประจำวัน

รัชนี้ ฝนทองมงคล (2538:13)ได้ให้คำนิยามของคำว่า การดำเนินชีวิตไว้ว่า หมายถึง วิธีการดำรงชีพ การดำเนินชีวิตประจำวันโดยมีเป้าหมาย

ชูลท์ (Shultz. 1984:271)ให้ความหมายว่า แบบแผนชีวิตหมายถึง นิสัยการดำรงชีวิตเฉพาะบุคคล ซึ่งนิสัยนี้มีผลทั้งทางบวกและทางลบต่อสุขภาพ

1.1.4 พัฒนาการของวิถีทางดำเนินชีวิต

วิถีทางดำเนินชีวิตได้เริ่มพัฒนาขึ้นตั้งแต่วัยเด็ก โดยเฉพาะ 5 ขวบปีแรก ทารกแต่ละคนจะมีลักษณะนิสัยที่แตกต่างกันตั้งแต่แรกเกิด ได้แก่ การนอน การรับประทานอาหาร วิถีทางดำเนินชีวิตของบุคคลจะพัฒนารูปแบบของการรับรู้ ความรู้สึกนึกคิด และพฤติกรรมในชีวิตประจำวัน (Dicaprio.1983:224-225) โดยได้รับอิทธิพลจากครอบครัว กลุ่มเพื่อน ภูมิหลังทางวัฒนธรรมและอิทธิพลของสื่อมวลชน ซึ่งในปัจจุบันบทบาทของสื่อมวลชนโดยเฉพาะสื่อทางโทรทัศน์มีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมทัศนคติ ค่านิยม และวิถีทางดำเนินชีวิตมากขึ้น ในต่างประเทศพบว่า เด็กส่วนใหญ่ใช้เวลาดูโทรทัศน์ 20-30 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ซึ่งมีผลกระทบต่อสุขภาพของเด็กและต่อลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา

มีโฆษณาหลายชิ้นที่โฆษณาเกี่ยวกับอาหารซึ่งมีอิทธิพลต่อวิถีทางดำเนินชีวิตของเด็ก ในเด็กอายุ 5-12 ปี ซึ่งเป็นวัยที่เรียนรู้ที่จะจัดการสิ่งแวดล้อมและสิ่งที่มีผลกระทบเป็นวัยที่เป็นขั้นพื้นฐานที่พัฒนาไปสู่วัยรุ่น มีความสนใจที่จะทำงานให้สำเร็จ เป็นที่ยอมรับของสังคม เด็กค้นพบว่าตนเองสัมผัสกับโลกภายนอกขึ้น ดังนั้นวิถีทางดำเนินชีวิตของเด็กนอกจากจะได้รับอิทธิพลจากโลกภายนอกอีก ส่วนในวัยรุ่นกลุ่มเพื่อนมีความสำคัญต่อวัยรุ่นอย่างมาก และมีอิทธิพลต่อวิถีทางดำเนินชีวิตของวัยรุ่น เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่มีอารมณ์รุนแรง กำลังหาเอกลักษณ์ของตนเองต้องการเป็นผู้ประสบความสำเร็จในกลุ่มเพื่อน ต้องการอิสระจากบิดามารดาค้นหาความมั่นคงและความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ มีความเชื่อมั่นต่างๆ อย่างรุนแรงและจริงจัง เช่น ความเชื่อในศาสนา เชื่อในคุณความดี เป็นต้น มีวัยรุ่นจำนวนมากที่ไม่ประสบความสำเร็จในความเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ด้วยเหตุผลหลายประการ เช่น พื้นฐานของครอบครัวไม่ดี และสิ่งช่วยต่างๆมากมายในปัจจุบัน ได้แก่ การใช้สารเสพติด ดื่มแอลกอฮอล์ การสูบบุหรี่ ซึ่งเป็นการกระทำที่วัยรุ่นคิดว่าเป็นลักษณะของความเป็นผู้ใหญ่ และเป็นอิสระจากบิดามารดาซึ่งการกระทำที่ไม่ถูกต้อง ดังกล่าวที่เป็นปัญหาที่ควรให้ความสนใจ และอาจเป็นไปได้ว่าอาจนำไปสู่การมีวิถีทางดำเนินชีวิตที่ไม่ ถูกต้องต่อไปในวัยผู้ใหญ่ (Hetzil and Mcmichael. 1987 , p.22-25)

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนและการดำเนินชีวิต

งานวิจัยในประเทศ

นวลศิริ เปาโรหิตย์ และคณะ(2533) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบการอบรม การวางแผนชีวิตและอาชีพ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตสำหรับนิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยปิดของรัฐ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2531 สาขาศึกษาศาสตร์ และสังคมศาสตร์ของมหาวิทยาลัยปิดใน

กรุงเทพฯ และต่างจังหวัด ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่เข้ารับการอบรมมีทัศนคติในการกำหนดชะตาชีวิตของตนเอง ลักษณะมุ่งอนาคตและวุฒิภาวะทางอาชีพไม่แตกต่างจากการสอบหลังเสร็จสิ้นการอบรมทันที

พรพรรณ ศรีทอง (2533) ได้ศึกษาคุณภาพชีวิตของครูประถมศึกษาจังหวัดพิจิตร โดยในส่วนของคุณภาพชีวิตในเรื่องประชาชนมีการพัฒนาจิตใจให้ดีขึ้นพบว่า ครูมีการดำเนินชีวิตตามหลักพุทธศาสนา คือ ไม่หลงมัวเมาในการเสพสุรา เล่นการพนันและเสพสิ่งเสพติดร้ายแรง และครูมีคุณภาพชีวิตที่ดีตามสภาพที่เป็นจริงมากน้อยตามลำดับ คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการพัฒนาโรงเรียนและสังคม (95.9) ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน (83.3) ด้านที่อยู่อาศัย (79.5) ด้านอาหารและโภชนาการ (70.6) ด้านการพัฒนาจิตใจให้ดีขึ้น (66.1) ด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัว (52.2) ด้านการทำงาน (43.3) และด้านการได้รับบริการทางสังคมพื้นฐาน (38.3) โดยครูจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยที่บ่งถึงคุณภาพชีวิตเรียงตามลำดับก่อนหลังดังนี้ ด้านอาหารและ โภชนาการ ด้านการทำงาน ด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ด้านที่อยู่อาศัย ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านการพัฒนาจิตใจให้ดีขึ้น ด้านการมีส่วนร่วมในการพัฒนาโรงเรียนและสังคม และด้านการได้รับบริการทางสังคมขั้นพื้นฐาน

วัฒนา วรรณอง (2534) ได้ศึกษาเรื่องการค้าเนินชีวิตคนรุ่นใหม่ในกรุงเทพมหานครในเรื่องงานอดิเรก งานสังคม การพักผ่อนหย่อนใจ การบันเทิง การเป็นสมาชิกของกลุ่มต่างๆ การกีฬา การรับประทานอาหารนอกบ้าน การสังสรรค์ การท่องเที่ยว โดยการสัมภาษณ์บุคคลที่มีอายุระหว่าง 20-30 ปี ในกรุงเทพมหานคร พบว่ากิจกรรมของกลุ่มตัวอย่างที่กระทำบ่อยและค่อนข้างบ่อยได้แก่ การเดินเล่นช้อปปิ้งตามศูนย์การค้า รับประทานอาหารนอกบ้าน สังสรรค์กับเพื่อนฝูง อยู่บ้านเฉยๆ ดูภาพยนตร์และวิดีโอ กิจกรรมที่กระทำอยู่ในระดับน้อยมากได้แก่ การเล่นกีฬา เที่ยวต่างจังหวัด ทำงานอดิเรกที่บ้าน ไปเที่ยว ดิสโก้เทค ดูกีฬา เล่นดนตรี และเข้าวัด โดยครอบครัวที่อบอุ่น สุขภาพที่ดี และบ้านมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตมากที่สุด รองลงมาคือ ความมั่นคงในชีวิต ความก้าวหน้าในอาชีพการงาน การศึกษา เพื่อน ความรัก สิ่งอำนวยความสะดวก และชื่อเสียง ตามลำดับ

งานวิจัยต่างประเทศ

วาร์ด (Ward, 1991:4023) ได้ศึกษาผลของการจัดการอบรมการวางแผนชีวิตและอาชีพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 28 คน ในกิจกรรมการอบรม เกี่ยวข้องกับการสำรวจข้อมูลทางอาชีพ การวางแผนอาชีพและทักษะการสื่อสาร การหางาน พบว่านักเรียนที่เข้ารับการอบรมการวางแผนชีวิตและอาชีพ มีคะแนนด้านการรู้จักตนเอง ความรู้ความเข้าใจในอาชีพต่างๆ และ วุฒิภาวะทางอาชีพสูงขึ้น

แมคไวร์เทอร์ และคณะ (อรุณี ชาญกิจ, 2528:อ้างอิงมาจาก Mcwhirtor, n.d.) ได้ศึกษาวิจัยการฝึกกลุ่มการเรียนรู้ทางอาชีพและการสำรวจตนเอง ที่มีผลต่อรูปแบบการประเมินตนเอง เกี่ยวกับการตัดสินใจประกอบอาชีพโดยใช้กลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จำนวน 290 คน แบ่งการฝึกเป็น 30 กลุ่ม และให้นักศึกษาคูในมหาวิทยาลัยอริโซนา ซึ่งเคยได้รับการฝึกมาก่อนเป็นผู้ฝึกให้

ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เข้ากลุ่มสามารถตัดสินใจด้วยตนเอง มีการเตรียมตัวเพื่ออาชีพและพัฒนาตนเอง เห็นคุณค่าของตนเองมากขึ้น

โคลิน และคนอื่นๆ (Colin and others. 1993) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง คำตอบแทน ความพอใจ และการดำเนินชีวิตของครูในโรงเรียนในชนบท รัฐนิวเซาท์เวล ประเทศออสเตรเลีย พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในอาชีพครูมากกว่า 6 ปีขึ้นไป มีความพอใจในอาชีพอยู่ในระดับสูง และเห็นว่าครูมีบทบาทสำคัญในการปรับปรุงการศึกษาในชนบท เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตครูมีความเห็นโดยทั่วไปว่าในชนบทมีความลำบาก ไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอ เด็กขาดการเอาใจใส่ดูแลในเรื่องสุขภาพ และไม่ได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง การสอนเป็นลักษณะที่ครูเป็นแม่แบบ ห้องเรียนเป็นลักษณะของการนั่งล้อมวง

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พอสรุปได้ว่า การวางแผนเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับบุคคลที่ปรารถนาให้อายุขัยของตนเองดีขึ้น ทั้งยังช่วยให้กระบวนการตัดสินใจดีขึ้น ถ้าบุคคลดำเนินชีวิตอย่างมีแบบแผนแล้วก็จะส่งผลให้กับตนเองตามมาทำให้มีแนวทางทิศทางของชีวิตที่ชัดเจนมากขึ้น ทราบศักยภาพของตนเองและปัญหาอุปสรรคต่างๆ อันเป็นผลดีต่อการจัดระบบการดำเนินชีวิตของตนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน

2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน

คำว่า นิสัย หมายความว่า ความประพฤตินี้เคยชิน(ราชบัณฑิตยสถาน 2538)

นิสัย คือแนวโน้มของบุคคลในการแสดงพฤติกรรมจนเป็นนิสัย และเป็นไปโดยอัตโนมัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อได้รับการฝึกฝนหรือประสบการณ์ (Eysenck, Arnold and Meili 1972:40)

แมดดอกซ์ (Maddox 1963 :2) กล่าวว่า นิสัยขึ้นอยู่กับโอกาสที่บุคคลจะประสบความสำเร็จหรือบังเกิดความพอใจ กล่าวคือ พฤติกรรมใดที่ทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ พฤติกรรมนั้นๆก็จะถูกกระทำซ้ำแล้วซ้ำอีก จนกระทั่งกลายเป็นนิสัยติดตัวบุคคลนั้นไป

นิสัยในการเรียน เป็นพฤติกรรมทางการเรียนที่บุคคลมีความพึงพอใจ และปฏิบัติเป็นประจำ โดยที่พฤติกรรมนั้นอาจมาจากทักษะในการเรียนและเทคนิคในการเรียน (Zerebb. 1968:1-4)

สุวิมล ว่องวานิช (2525: 19-20) และฮอลท์แมน (Holtzman. 1965:17) ได้กล่าวว่า นิสัยในการเรียน ว่าหมายถึง พฤติกรรมการเรียนที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอเกี่ยวกับ

1. การใช้เวลาเรียน ซึ่งได้แก่ การรู้จักใช้เวลาได้อย่างเหมาะสมในการเรียนและการทำงานรู้จักแบ่งเวลาว่าควรทำเรื่องใดก่อน หลัง ไม่ผลัดผ่อนหลีกเลี่ยง รอเวลา ทำในเวลากระชั้นชิด ไม่เสียเวลากับเรื่องที่ไม่เป็นสาระเกินควร ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายทันต่อเวลา

2. วิธีการเรียน ได้แก่การรู้จักใช้วิธีการเรียนอย่างถูกต้องมีการวางแผนเตรียมงานก่อนลงมือทำ รู้จักแหล่งข้อมูลที่ต้องการทราบ ทำงานด้วยความมีระเบียบรอบคอบ ทำงานให้สำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

ส่วนเรนน์ และลาร์เซน (Wrenn and Larsen, 1969:11) กล่าวว่า นิสัยในการเรียนหมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียน นักศึกษา ประพฤติปฏิบัติด้วยสมาธิในการเรียน วิธีการอ่านและการจดคำบรรยาย การวางแผนการเรียน หรือการแบ่งเวลาเรียน การทบทวนบทเรียน และเจตคติที่มีต่อการเรียน

จาโคโบวิทส์ (Jakobovits, 1971:105)กล่าวถึงนิสัยทางการเรียนว่า นิสัยทางการเรียนเป็น องค์ประกอบหนึ่งของยุทธวิธีการเรียน ซึ่งเป็นองค์ประกอบในตัวผู้เรียน

ฟองพรรณ เกิดพิทักษ์ (2538:1) กล่าวว่า นิสัยในการเรียนหมายถึงพฤติกรรมที่แสดงออกอย่าง สม่ำเสมอ เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความพึงพอใจ และมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ให้บรรลุผลสำเร็จ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวนี้ประกอบด้วยความตั้งใจ และเอาใจใส่ในการเรียน การวางแผนการเรียนและการ จัดระบบการเรียน ความมุ่งมั่นที่จะแสวงหาความรู้ และพัฒนาการเรียนให้ดีขึ้นเรื่อยๆโดยไม่ย่อท้อต่อ อุปสรรค มีความคิดริเริ่ม ชยัน อดทน รับผิดชอบ พึ่งตนเองได้ และมีความภูมิใจในผลการเรียนของตน

สรุปนิสัยในการเรียนหมายถึง พฤติกรรมที่ประพฤติปฏิบัติจนเป็นประจำในทางการเรียนและเป็น พฤติกรรมที่แสดงถึงความพอใจ มุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ให้บรรลุผลสำเร็จ โดยจะต้องมีลักษณะของ ความตั้งใจ มีการวางแผนการเรียน มีการจัดระบบการเรียน มีการแสวงหาความรู้และพัฒนาการเรียนให้ ดีขึ้นเรื่อยๆโดยไม่ย่อท้อ

2.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน

คุณฐิติ จุลาลัย และคนอื่นๆ (2531 :50-53) ได้ทำการศึกษาชั้นตอนทางจิตวิทยาการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตามขั้นตอนของแวลเลท ใน 4 ขั้นตอนแรก และ ศึกษาความสัมพันธ์ของขั้นตอน การเรียนรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานและภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาและ องค์ประกอบต่างๆได้แก่ บุคลิกภาพและนิสัย จำนวนปีที่เรียน ภาษาอังกฤษ คะแนนเฉลี่ยสะสม คณะที่ ศึกษา ปีที่ศึกษา คะแนนสอบวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน และภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชาโดยใช้ข้อ ทดสอบ 2 ฉบับ คือ ข้อสอบภาษาอังกฤษพื้นฐาน และภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา เพื่อศึกษาขั้นตอน ต่างๆ ของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับนิสัยและบุคลิกภาพอีก 1 ฉบับ กลุ่ม ตัวอย่างเป็นนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1 จำนวน 160 คน และชั้นปีที่ 2 จำนวน 160 คน แต่ ละชั้นปีแบ่งนิสิตที่เรียนสายศิลปศาสตร์ 80 คน และวิทยาศาสตร์ 80 คน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ขั้นตอนทางจิตของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ได้จากการทดลองในครั้งนี้ ความสามารถในการทำข้อสอบ ตามขั้นตอนทางจิตวิทยาของแวลเลทไม่ได้เป็นไปตามลำดับอย่างที่แวลเลท ได้กล่าวไว้ จากการวิจัยพบว่า นิสัยและบุคลิกภาพไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับความสามารถในการทำข้อสอบวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน และวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาทั้งหมด ยกเว้นข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ตอนที่ 2 และตัวแปรที่สำคัญในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้งสองสาขาวิชาคือ คะแนนเฉลี่ยสะสมวิชา ภาษาอังกฤษของนิสิต ในขณะที่จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นตัวแปรที่สำคัญที่อธิบายความสามารถใน การทำข้อสอบภาษาอังกฤษเฉพาะสาขา

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

2.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

มีด (Meade. 1971 : 175) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นความสามารถของบุคคลที่จะคาดการณ์เกี่ยวกับตนเองในอนาคต

ซีกูรา (Secura. 1975 : 2823-B) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นความสามารถของแต่ละบุคคลในการมอบอนาคต การวางแผน และการจัดการเกี่ยวกับอนาคตที่เป็นไปได้

เฮคคอสเซน (Heclhausen. 1967 : 42-45) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ความสำคัญของการตั้งเป้าหมายในระยะยาวของการทำงานการคาดการณ์ไกล การวางแผนระยะยาว การมองผลที่จะส่งไปในอนาคต รู้จักอดได้รอได้ หรืออดเปรี้ยวไว้กินหวาน

มิสเชล (Mischel. 1974 : 287) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นความสามารถในการคาดการณ์ไกลและเล็งเห็นความสำคัญของผลดีผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต มีความต้องการได้รับผลในอนาคตที่ดีกว่าหรือมากกว่าผลที่จะได้รับในปัจจุบัน จึงดำเนินการวางแผนเพื่อปฏิบัติต่อจากนั้นจะควบคุมตนเองให้ปฏิบัติเป็นขั้นเป็นตอนตามแผนที่วางไว้ เพื่อไปสู่เป้าหมายที่ต้องการในอนาคต ซึ่งการดำเนินการปฏิบัติตามแผนนี้เป็นระยะเวลานานกว่าจะบรรลุผลหรือจะต้องทำเป็นจำนวนหลายครั้ง ซึ่งเป็นการควบคุมตนเองให้ละเว้นการละเว้นการกระทำบางอย่างในระยะเวลาหนึ่งจนกระทั่งได้ผลตามต้องการ

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉิม (2520 : 35) กล่าวว่า เป็นความสามารถในการควบคุมตนเองของบุคคล ซึ่งแสดงออกเป็นพฤติกรรมของการอดได้รอได้ในสถานการณ์ต่างๆ เช่น การรอรบรางวัลที่ยิ่งใหญ่ในอนาคตแทนการรับรางวัลเล็กน้อยซึ่งจะได้รับในทันที หรือการงดบำบัดความต้องการในปัจจุบันของตนเอง เพราะเล็งเห็นผลร้ายที่จะเกิดตามมา หรือการเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อจุดมุ่งหมายที่ยิ่งใหญ่ในอนาคต ลักษณะมุ่งอนาคตนี้ตรงข้ามกับลักษณะมุ่งปัจจุบัน และอาจถือว่าเป็นลักษณะบุคลิกภาพของบุคคลได้

รัตนา ประเสริฐสม (2526 : 86) กล่าวว่า การมุ่งอนาคตเป็นความสามารถที่จะมองการณ์ไกล และวาดภาพอนาคตของตน การมุ่งอนาคตเป็นการคำนึงถึงอนาคต และควบคุมพฤติกรรมไปสู่แนวทางนั้น

พนิดา ลินสุวรรณ (2527 : 8) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต เป็นความสามารถในการควบคุมตนเองของบุคคล ซึ่งแสดงออกเป็นพฤติกรรมของการอดได้รอได้สภาพการณ์ต่างๆ เพราะเล็งเห็นผลภัยที่จะเกิดตามมา หรือการเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อจุดมุ่งหมายที่ยิ่งใหญ่ในอนาคต

จรจจา สุวรรณทัต (2531 : 48) กล่าวถึงลักษณะมุ่งอนาคตได้ว่าเป็นลักษณะของการมองสู่อนาคตข้างหน้า ซึ่งเป็นการมองที่ลึกซึ้งกว้างไกลที่มีผลไม่เพียงแต่ตัวผู้มองเท่านั้น หากครอบคลุมไปถึงบุคคลอื่นและสังคมมนุษยชาติที่บุคคลนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องด้วยและถือว่าเป็นจิตลักษณะที่สำคัญประการหนึ่งที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

นาคยา ปีธันนันท (2526 : 21-23) กล่าวว่า เป็นพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกโดยมีการคำนึงถึงผลของการกระทำนั้นๆว่าจะส่งผลร้ายหรือผลดีแก่ตนเองและสังคมอย่างไร ควรประพฤติหรือปฏิบัติอย่างไรจึงจะทำให้ไม่เกิดผลร้ายทั้งในปัจจุบันและอนาคต

เพ็ญแข ประจันปัจจนิก (2527 : 15) กล่าวว่า ลักษณะนิสัยมุ่งอนาคต หมายถึงลักษณะนิสัยที่อดได้รอได้ รู้จักหักห้ามในตนเองเพื่อไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทาง ความสำเร็จ หรือผลตอบแทนที่ยิ่งใหญ่หรือมีคุณค่ามากกว่า รวมทั้งความสามารถในการทำนาย หรือคาดการณ์ล่วงหน้า และมีความสัมพันธ์กับลักษณะนิสัยความรับผิดชอบด้วย

จากความหมายสรุปได้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคต คือการที่บุคคลคาดการณ์ข้างหน้าเกี่ยวกับตนเอง มีการวางแผนเป้าหมายอนาคต และมีการดำเนินตามเป้าหมายที่ตนเองวางไว้ด้วยความเพียรพยายามได้บรรลุผลสำเร็จตามที่ตั้งเอาไว้

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

มิเชล และกิลลิแกน (Mischel and Gilligan. 1964 : 375-408) พบว่า

1. ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตจะ โกงน้อย และถ้าเด็กประเภทนี้โกงจะต้องใช้เวลานานก่อนที่จะทำเช่นนั้น

2. การวิจัยอาชญากรวัยรุ่น พบว่าเด็กเหล่านี้มีลักษณะมุ่งปัจจุบัน และจะไม่ยอมรอคอยรางวัลใหญ่ แต่จะรอรับรางวัลเล็กที่จะได้รับทันที นอกจากนี้เด็กเหล่านี้ยังไม่สามารถชลอการบำบัดความต้องการของตนเองได้

3. ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นลักษณะหนึ่งของความเป็นพลเมืองดี และส่งผลต่อความเจริญงอกงามของตนเองและประเทศชาติ ฉะนั้นลักษณะมุ่งอนาคตจึงเป็นลักษณะที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศชาติ

แมคเคลแลนด์ และวิตเตอร์ (McClelland and Winter. 1969 : 22) พบว่า การคาดการณ์เกี่ยวกับอนาคตมีส่วนสำคัญในการทำนายพฤติกรรมของบุคคล เมื่อสถานการณ์ต่างๆ เปลี่ยนไป

วอล์ค (Wolk. 1971 : 6272-B) ศึกษาเปรียบเทียบลักษณะมุ่งอนาคตของเด็กผิวดำและผิวขาว กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กผิวดำและผิวขาวกลุ่มละ 25 คน มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ มีอายุระหว่าง 12 ปี 1 เดือน ถึง 14 ปี 1 เดือน มีบิดาหรือผู้ปกครองอยู่ในบ้าน และมีระดับสติปัญญาอยู่ระหว่าง 85-115 พบว่า

1. เด็กผิวดำมีลักษณะมุ่งอนาคตน้อยกว่าเด็กผิวขาว
2. เด็กผิวดำมองอนาคตในระยะสั้นกว่าเด็กผิวขาว
3. เด็กผิวดำมีวิธีการจัดการเพื่อนำไปสู่ความคาดหวังในอนาคตน้อยกว่าเด็กผิวขาว
4. เด็กผิวดำมีความคาดหวังเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในอนาคตน้อยกว่าเด็กผิวดำ

ไรท์ (Wright.1975 : 298) วิจัยพบว่า ผู้มีลักษณะมุ่งอนาคตสูง คือผู้ที่สามารถปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ และไม่ฝืนฝืนกฎเกณฑ์ของศาสนาและกฎหมาย จึงเห็นได้ว่าผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตจัดว่าเป็นผู้ที่มีจริยธรรมสูงด้วย และยังพบอีกว่าอายุอาชญากรมีลักษณะมุ่งอนาคตต่ำกว่าปกติ

แลมม์ รอล์ฟ และกีซีล่า (Lamm, Rolf and Gisela. 1976 : 317) ได้ศึกษาเพศและชนชั้นที่มีผลต่อลักษณะมุงอนาคตของเด็กวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กวัยรุ่นชนชั้นกลางกับชนชั้นต่ำที่เป็นเด็กหญิงและเด็กชาย กลุ่มละ 100 คน ที่มีอายุระหว่าง 14-16 ปี โดยวัดลักษณะมุงอนาคตคาดหวัง ความกลัว จากคำบอกเล่าของเด็กการตัดสินใจเกี่ยวกับระยะเวลาในการมุงอนาคต การมองโลกในแง่ดีและแง่ร้าย พบว่าเด็กหญิงที่มาจากชนชั้นต่ำมองโลกในแง่ดีมากกว่าเด็กหญิงที่มาจากชนชั้นกลาง และเด็กชายที่มาจากชนชั้นต่ำได้ แสดงความหวังและความกลัวในด้านด้านอาชีพมาก และจะเพิ่มขึ้นในอนาคตมากกว่าเด็กหญิงจากชนชั้นต่ำ

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉินิก (2520 : 102-109) ศึกษาจริยธรรมของเยาวชนไทย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลและนิติตทั้งชายและหญิง ในเขตกรุงเทพมหานคร และเป็นผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มัธยมศึกษาปีที่ 1 , 2 , 5 และมหาวิทยาลัยปีที่ 2 ซึ่งมีอายุระหว่าง 11-25 ปีและมาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมทั้งสามระดับ จำนวน 1,400 คน พบว่า

1. ลักษณะมุงอนาคตแปรปรวนไปตามลักษณะทางสังคม 3 ประการ คือ เพศ ชั้นเรียน และสถานที่เกิด โดยผู้หญิงมีลักษณะมุงอนาคตสูงกว่าชาย ผู้ที่เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยของลักษณะมุงอนาคตสูงที่สุด ส่วนผู้ที่เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ยของลักษณะมุงอนาคตต่ำที่สุด และผู้ตอบที่เกิดในกรุงเทพมหานคร มีลักษณะมุงอนาคตสูงกว่าผู้ตอบที่เกิดในต่างจังหวัด

2. ลักษณะมุงอนาคตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการอบรมเลี้ยงดู 3 แบบ คือผู้ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก แบบใช้เหตุผลและแบบลงโทษทางจิตจะมีลักษณะมุงอนาคตสูง

3. ลักษณะมุงอนาคตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับระดับจริยธรรม

พนิดา สินสุวรรณ (2527 : 61) ศึกษาเปรียบเทียบลักษณะมุงอนาคตของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในวิชาสังคมศึกษา ศึกษาเรื่องปัญหาสิ่งแวดล้อมด้วยการสอนโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์มีค่าเฉลี่ยของลักษณะมุงอนาคตสูงกว่านักเรียน ที่เรียนโดยการสอนแบบบรรยาย ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์มีค่าเฉลี่ยของลักษณะมุงอนาคตสูงกว่านักเรียนที่เรียน โดยการสอบแบบบรรยายและนักเรียนชายและหญิงที่เรียน โดยใช้เทคนิคการพยากรณ์

ดวงเดือน พันธุมนาวิน อรพินธ์ ชูชมและสุภาพร ลอยด์ (2529 : 256) ศึกษาการควบคุมอิทธิพลสื่อมวลชนของครอบครัวกับจิตลักษณะที่สำคัญของเยาวชนไทยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จากโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,600 คน เป็นนักเรียนชาย 780 คน และนักเรียนหญิง 820 คน พบว่า เยาวชนไทยมีลักษณะมุงอนาคตสูงยอมรับการควบคุมสื่อมวลชนจากบิดามารดามาก และยอมรับสื่อมวลชนที่เหมาะสม โดยเฉพาะด้านโทรทัศน์และสิ่งตีพิมพ์มากและเป็นเยาวชนที่รับรู้ว่าได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนจากผู้ปกครอง

สมจิตต์ เพิ่มพูน (2532 : 89-90) ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาสังคมโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์กับการสอนตามคู่มือครู ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนที่เรียนคดขยการใช้เทคนิคการพยากรณ์กับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน และลักษณะมุ่งอนาคตหลังการทดลองสูงกว่าการทดลอง

กนกวรรณ อุ๋นใจ (2535 : 57) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลของการใช้เทคนิคการพยากรณ์ที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสามร้อยยอดวิทยาคมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 30 คน พบว่ากลุ่มที่ได้รับการพัฒนาโดยเทคนิคการพยากรณ์มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จักรวาล ภูพานธ์ (2537 : 72) ได้ศึกษาผลของการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี กรุงเทพมหานคร จำนวน 24 คน โดยใช้กิจกรรมกลุ่มและการสอนแบบปกติ ผลการศึกษาปรากฏว่าลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนที่ได้ใช้กิจกรรมกลุ่มกับการสอนตามปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต สรุปได้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคตมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการคาดการณ์ไกล การวางแผน ความเพียรพยายามการอบรมเลี้ยงดู อิทธิพลของสังคม สื่อมวลชน ซึ่งเป็นตัวชี้ถึงการลักษณะมุ่งอนาคตในตัว of นักเรียน

2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสถานภาพสมรสของบิดามารดา

2.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสถานภาพสมรสของบิดามารดา

สุพัตรา สุภาพ (2521 : 50) กล่าวถึงสภาพเด็กที่มาจากครอบครัวที่แตกแยก กล่าวคือบิดามารดาหย่าร้าง แยกกันอยู่ หรือบิดามีภรรยาหลายคน ซึ่งบุตรของภรรยาแต่ละคนได้รับความรักไม่เท่าเทียมกัน จะทำให้เด็กขาดความสุข เกิดการเบื่อหน่ายบ้าน คิดว่าตนไม่เป็นที่ปรารถนาของครอบครัว จึงกลายเป็นเด็กที่มีปัญหาในที่สุด เช่น ประพฤติผิดกฎของโรงเรียน ไม่สนใจเรียนเล่นการพนันหรือขโมยของผู้อื่น (สุชา จันทน์เฒ และสุรางค์ จันเฒ. 2529 : 166)

รุจ วังษ์ (2515 : 39) กล่าวถึงอิทธิพลที่ครอบครัวมีต่อเด็กว่า บิดามารดาและผู้ปกครองนับว่าเป็นผู้ที่ใกล้ชิดและคลุกคลีอยู่กับเด็กเป็นประจำเป็นระยะเวลาที่ยาวนานกว่าคนอื่นๆ เป็นผู้มีอิทธิพลต่อเด็กมากที่สุด ในด้านความประพฤติและการดำเนินชีวิต และสาเหตุที่ทำให้เยาวชนประพฤติเป็นคนเกเรที่เกิดจากครอบครัวและผู้ปกครองนั้น ได้แก่ การแตกแยกหรือหย่าร้างในครอบครัว พ่อแม่หรือผู้ปกครองทอดทิ้งไม่เอาใจใส่ ไม่กวดขันลงโทษเด็ก ขาดความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาในการอบรมเด็ก มีปัญหาทางเศรษฐกิจและครอบครัว ไม่สนับสนุนให้เค้าเรียนหนังสือ

ชบาภรณ์ ชูรุ่งโรจน์ (2529 : 122,132) กล่าวว่า ผลกระทบของการที่ครอบครัวแตกแยกไว้ดังนี้

1. มีผลกระทบกระเทือนต่อการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็ก
2. การปรับและพฤติกรรมทางเพศของเด็ก มักมีปัญหาเพราะขาดรูปแบบที่จะเลียนแบบ

3. เด็กเกิดปมด้อยเมื่อออกไปติดต่อกับสังคมภายนอก

4. เด็กที่มาจากครอบครัวแตกแยก เมื่อแต่งงานมีแนวโน้มจะเกิดครอบครัวแตกแยกด้วย

และจิตรา วสุวานิช (2524 : 31-34) ได้กล่าวถึงปัญหาครอบครัวแตกแยกว่ามีอิทธิพลต่อการพัฒนาพฤติกรรมของเด็กไว้ดังนี้

1. ครอบครัวที่พ่อแม่หย่าร้างกัน การหย่าร้างกันของพ่อแม่ นับว่าเป็นผลร้ายต่อการพัฒนาการทางด้านจิตใจของเด็กมาก เด็กจะเกิดความรู้สึกหวาดหวั่นไม่มั่นใจในตนเอง ไม่อยากอยู่บ้าน ชอบไปเล่นกับเพื่อนมากกว่า บางคนก็อาจจะเก็บตัว ซึมเศร้า บางรายก็อาจจะเป็เด็กก้าวร้าว ชอบบูรกรานผู้อื่นไปก็มี นอกจากนี้แล้วจะเป็นคนที่ไม่มั่นคง ไม่รักใคร่จริงและไม่คิดว่าใครจะรักเขาจริงทั้งนี้เพราะไม่เคยเห็นใครเป็นแบบอย่างที่ดีมาตั้งแต่เล็กนั่นเอง

2. ครอบครัวที่มีพ่อแม่ทะเลาะกันจะทำให้เด็กมีความวิตกกังวลสูง เด็กจะไม่เข้าใจว่าพ่อแม่ทะเลาะกันแล้วก็อาจจะดีกันได้ อาจจะพูดคุยกันเหมือนปกติ ในความเข้าใจของเด็กเล็กนั้น มักจะคิดว่านี่คือภาวะที่สุดจะทนทานได้ และบ่อยครั้งที่เด็กเล็กมักจะคิดว่าตนเองคือสาเหตุของการทะเลาะวิวาทของผู้ใหญ่ เพราะเด็ก ๆ ไม่อาจจะทำตัวเป็นกลางในการทะเลาะเบาะแว้งของพ่อแม่ เพราะในใจของเด็กจะต้องเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ผลของความรู้สึกอันนี้อาจจะเป็นอันตรายต่อการพัฒนานิสัยและความรู้สึกในเรื่องเพศได้ การโจมตีกันให้ลูกฟังของพ่อแม่จะพัฒนานิสัยการเป็นคนที่ชอบหาเรื่องกับผู้อื่น ชอบหาทางเล่นงานคู่แข่ง ยกดนข่มท่าน ทำทุกวิถีทางเพื่อชนะคู่ต่อสู้ ไม่มีความรับผิดชอบไม่มีความซื่อสัตย์ และมีแนวโน้มที่จะเป็นโรคประสาทได้

3. ครอบครัวที่มีพ่อคนเดียวหรือแม่คนเดียว มีผลทำให้เด็กเจริญเติบโตขึ้นมาโดยไม่ได้รับความอบอุ่นเท่าที่ควร ความเศร้าโศกเสียใจของสามีภริยา ความเดือดร้อนทางเศรษฐกิจล้วนแต่มีผลต่อการที่จะปรับตัวของกลุ่มสมรส และส่งผลกระทบต่อเด็กได้ทั้งสิ้น

สรุปได้ว่า การที่ครอบครัวแตกแยกกัน พ่อแม่หย่าร้างกันเป็นอิทธิพลทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ขึ้นกับตัวเด็ก เช่น ความเกร การประพฤติดิในลักษณะต่างๆ การพัฒนาการด้านต่างๆ ที่เด็กได้รับมาในทางที่ผิด หรือไม่มีแบบอย่างให้เลียนแบบก็จะทำให้การรับพัฒนาการสิ่งทีเด็กเห็นนั้นไม่ดี

2.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสถานภาพสมรสของบิดามารดา

แคนเนอร์ และคนอื่นๆ (Kanner and others. 1975 : 167) ทำการศึกษาผู้ป่วยในโรงพยาบาลจิตเวชพบว่า มีเด็กประมาณร้อยละ 30 ที่เข้ารับการรักษาสิวในโรงพยาบาลโรคจิตมาจากครอบครัวที่ขาดพ่อแม่ หรือขาดฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเด็กส่วนใหญ่มาจากครอบครัวแตกแยกต้องพลัดพรากจากครอบครัวอย่าง กระชั้นหัน เช่น การตาย การเจ็บป่วย ถูกแยกจากบิดามารดา ปัญหาการหย่าร้าง ทำให้เด็กรู้สึกอ้างว้าง ว้าเหว่ ขาดสัมพันธภาพที่ดีภายในครอบครัว

มันโร (Munro. 1966 : 433-457) ทำการศึกษาผู้ป่วยจิตเวช ผลที่ได้คือ ผู้ป่วยจิตเวชทั่วไปร้อยละ 19.5 ขาดบิดามารดา หรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งก่อนอายุ 16 ปี และเมื่อเปรียบเทียบผู้ป่วยอารมณ์เศร้ากับคนปกติ พบว่าพวกที่มีอารมณ์เศร้า สูญเสียบิดาหรือมารดาก่อนอายุ 16 ปี มากกว่าปกติ

ออซเบล (เปรมสุริย์ เชื้อมทอง. 2526 : 2 : อ้างอิงจาก Ausubel. N.d.) ศึกษาประวัติของเด็กที่ทำความผิดและเป็นอาชญากร พบว่า ส่วนมากมาจากครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์พ่อแม่แยกทางกันความน้อยเนื้อต่ำใจใน ปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมรอบๆ ตัวได้ยาก จึงมีโอกาสกระทำความผิดได้ หรือมีบุคลิกภาพแปรปรวนไปจนถึงเป็นคนโรคประสาทได้

ประทีน มหาจันทร์ (2521 : 65) กล่าวว่า สภาพครอบครัวมีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำผิดกฎหมายของเด็ก และเขาชนอย่างใกล้ชิด และสามารถส่งผลอย่างใหญ่หลวงถึงพฤติกรรมของเด็ก คือเมื่อเด็กขาดบิดามารดา เด็กจะถูกทอดทิ้งให้อยู่ในสภาพที่ค่อยเศรษฐกิจเกิดความคับข้องใจมีปัญหาในการปรับตัวเมื่ออยู่ในสังคม เด็กที่ขาดทั้งบิดามารดาจะมีความรู้สึกว่าตนขาดความรักความอบอุ่นในชีวิต

ปิยะฉัตร เนนเลิศ (2524 : 55) ทำการศึกษาปัญหาทางสังคมของผู้ที่พยายามกระทำอัตวินิบาตกรรม พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 30 เกิดความรู้สึกว่าครอบครัวไม่มีความสุขร้อยละ 32 รู้สึกว่าครอบครัวมีความสุขน้อย ส่วนด้านความสนิทสนม พบว่า คนเหล่านี้ไม่มีความสนิทสนมกันเลยระหว่างญาติพี่น้อง

เสาวลักษณ์ เลิศคำรงค์เดช และคนอื่นๆ (2525 : 1-3) ทำการวิจัยเรื่องการสำรวจสุขภาพจิตเด็กวัยรุ่นในโรงเรียนขอนแก่นวิทยายน จำนวน 621 คน โดยใช้แบบทดสอบ MMPI ฉบับภาษาไทยของเกษมศักดิ์ ภูมิศรีแก้ว ซึ่งดัดแปลงมาจาก The Minnesota Multiphasic Personality Inventory ของ Hathaway และ Mokingly พบว่า กลุ่มวัยรุ่นที่ไม่ได้อยู่กับบิดามารดา มีแนวโน้มที่จะมีปัญหาสุขภาพจิตสูงกว่าวัยรุ่นที่อยู่กับบิดามารดา และกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นชายที่ไม่ได้อยู่กับบิดามารดามีแนวโน้มที่จะมีปัญหาสุขภาพจิตสูงกว่าวัยรุ่นชายที่อยู่กับบิดามารดา

มานิช สุขฤกษ์ (2528 : 65) ให้ความเห็นว่า เด็กที่เติบโตมาจากครอบครัวที่ขาดความสมบูรณ์ซึ่งเป็นผลมาจากการตาย การหย่าร้าง พ่อแม่แยกกันอยู่และสภาวะอื่นๆ ที่ทำให้สูญเสียพ่อแม่จะทำให้เด็กขาดความรักและความอบอุ่นที่ควรจะได้รับ เป็นคนมีปมด้อยในตนเอง เมื่อโตขึ้นอาจประสบปัญหาการปรับตัวและการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น

จิรวัดน์ นิจนตร (2526 : 202) ได้ศึกษาสภาพเชิงจิตสังคมในโรงเรียนกับสุขภาพของเด็กวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า วัยรุ่นที่มาจากครอบครัวแตกแยก มีสุขภาพจิตสี่ด้าน คือ มโนภาพแห่งตนซึมเศร้า วิตกกังวล และสุขภาพจิตรวมเสื่อมกว่าวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวปกติ

จากงานวิจัยสรุปได้ว่า สภาพครอบครัวที่สมบูรณ์และเป็นสุขจะเป็นแหล่งผลิตเด็กที่มีคุณภาพทั้งทางกายและทางใจ แต่สำหรับเด็กที่มาจากครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ ไม่เป็นสุข พ่อแม่แยกกัน หย่าร้างไม่มีพ่อแม่ดูแลเอาใจใส่เด็กก็จะทำให้เด็กมีปัญหาต่าง ๆ

2.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา

เปอรี และคนอื่นๆ (ธีระพร อุวรรณโณ. 2529 : 261-262 ; อ้างอิงมาจาก Parry and others. 1975) ได้สรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับตัวแปรฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีต่อพฤติกรรมควบคุมตนเอง

ของเด็กวัยรุ่น เด็กซึ่งมีสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมระดับต่ำมักคุ้นเคยและได้เห็นตัวแบบแสดงพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนจากกฎเกณฑ์ของสังคมในชีวิตประจำวันเสมอจึงมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมเบี่ยงเบนตามแบบอย่าง และมักจะพบว่า เด็กที่อยู่ในแหล่งเสื่อมโทรม หรือชุมชนแออัด มักเป็นเด็กที่ขาดการควบคุมตนเอง และมีแนวโน้มที่เป็นเด็กเกราะและมีปัญหาต่อสังคม ส่วนเด็กที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมระดับปานกลางและระดับสูงตัวแปรสำคัญที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมระดับปานกลางและระดับสูงตัวแปรสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมตนเองของเด็กขึ้นอยู่กับกรอบมเลียงคูล และระดับการศึกษาของบิดามารดา

วัตสันและลินด์เจน (Watson and Lindgren, 1973 : 326-327) ศึกษาพบว่าพ่อแม่ผู้ใช้แรงงาน มีฐานะความเป็นอยู่ค่อนข้างต่ำจะเน้นให้ลูกเชื่อฟัง ใช้อำนาจบังคับตามคำสั่งและมีการทำโทษอย่างรุนแรงเมื่อเด็กทำผิด ในขณะที่พ่อแม่ชนชั้นกลางจะเน้นการอบรมลูกในเรื่องความเป็นอิสระความสามารถซึ่งตนเองได้ การมีเหตุผล และการมีทักษะทางสังคม นอกจากนี้ในสถานการณ์แก้ปัญหา แม่ที่มาจากครอบครัวชั้นต่ำ จะมีการวิพากษ์วิจารณ์ และเข้มงวดกับการทำงานของเด็กมาก และมีแนวโน้มที่จะแก้ปัญหาให้กับเด็กเองส่วนแม่ชนชั้นกลางจะมีการชมเชยและสนับสนุนทำให้เด็กเกิดกำลังใจที่จะแก้ปัญหาด้วยตนเองสำหรับพ่อแม่ในกลุ่มที่มีการศึกษาสูงหรือรายได้ดี โดยทั่วไปมักจะมีความรู้ความเข้าใจในการที่จะอบรมสั่งสอนบุตรให้มีพัฒนาการในด้านต่างๆ

เรดริค (Redich, 1978 : 229-230) ได้ศึกษาจากคนไข้ที่มาอยู่ในโรงพยาบาลจิตเวช พบว่า มีคนไข้ที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำร้อยละ 78 และสปริงเกอร์ (Springer, 1958 : 321-328) ได้ค้นพบว่า ความมั่นคงทางอารมณ์ของเด็กมีความสัมพันธ์อย่างมากกับฐานะ ความเห็นอยู่ของครอบครัว กล่าวคือ เด็กที่มาจากบ้านที่ยากจนมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำจะเป็นคนที่ปรับตัวไม่ดีและมีอารมณ์ไม่มั่นคง มีปริมาณมากกว่าเด็กที่จากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมปานกลาง

สภาพครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ จะมีผลต่อการดำรงชีวิต และนำไปสู่ปัญหาความประพฤติน่าขัดต่อสังคม และปัญหาทางด้านอารมณ์ด้วย ดังที่ ริงเนสส์ (Ringness, 1968 : 270) ได้ใช้แบบสอบถามวัดบุคลิกภาพ พบว่า พวกชั้นกลางจะเป็นพวกที่มีความมั่นคงทางด้านอารมณ์เป็นตัวของตัวเอง ขณะที่พวกที่มีฐานะเศรษฐกิจต่ำมีแนวโน้มขาดความอบอุ่น หงุดหงิดง่ายและมีอาการทางประสาท เช่น กัดเล็บ พวกนี้มีความยากลำบากในการควบคุมอารมณ์ มีความวิตกกังวลปรับตัวเข้าสังคมไม่ค่อยได้มากกว่าพวกชนชั้นกลาง และชนชั้นสูง นอกจากนี้ เรดริค และคนอื่นๆ (Redich and others, 1978 : 229-230) ได้ศึกษาจากคนไข้ที่มาอยู่โรงพยาบาลจิตเวชพบว่า มีคนไข้ที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำร้อยละ 78 สอดคล้องกับ สปริงเกอร์ (Springer, 1958 : 321-328) ได้ศึกษาพบว่า ความมั่นคงทางอารมณ์ของเด็ก มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับฐานะความเป็นอยู่ของบิดามารดา กล่าวคือ เด็กที่มาจากบ้านที่ยากจน มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ และสังคมต่ำจะเป็นที่ปรับตัวไม่ดีและมีอารมณ์ไม่มั่นคง มีปริมาณมากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมระดับปานกลาง

สุภา มาลากุล. (2518 : 38) ศึกษาด้านจิตแพทย์ยืนยันว่า ถ้าเด็กหิวโหย อดอยาก รุนแรง จะมีพฤติกรรมต่อต้านสังคม ระวังผู้อื่น มองคนอย่างไม่เป็นมิตรไม่ไว้วางใจใคร ก่อให้เกิดความแปรปรวนทางจิต ซึ่งสอดคล้องกับสุพัฒนา บุญญานิตย์ (2515 : 128) แสดงถึงสถิติการวิจัยไว้ว่า ในครอบครัวที่มีบุตรเกินกว่า 4 คน ปรากฏว่าบุตรที่เกิดขึ้นคนหลังๆ มีแนวโน้มจะเป็นโรคจิตโรคประสาทกว่าพวกแรก เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจที่ทำให้เกิดการเลี้ยงดูบกพร่อง

อัมพร โอตระกูล (2521 : 144-155) ได้ศึกษาปัญหาการปรับตัวที่มีผลต่อสุขภาพจิตพบว่า ผู้ที่มีปัญหาการปรับตัวมักมาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจปานกลางและต่ำเสียเป็นส่วนใหญ่

จากเอกสารงานวิจัยข้างต้นสรุปว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา มีผลต่อการดำรงชีวิตของบุคคล ผู้ที่มีปัญหาการดำรงชีวิต สาเหตุหนึ่งเกิดจากฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาที่แตกต่างกัน

2.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับบิดามารดา

2.5.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับบิดามารดา

ครอบครัวในทางความหมายทางจิตวิทยา หมายถึง สถาบันทางสังคมแห่งแรกที่มนุษย์สร้างขึ้นจากความสัมพันธ์ที่มีต่อกันเพื่อเป็นตัวแทนของสถาบัน สังคมภายนอกจะปลูกฝังความเชื่อ ค่านิยมและ ทัศนคติ ให้กับสมาชิกรุ่นใหม่ของสังคมที่มีชีวิตเกิดขึ้นในครอบครัว (พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. 2530 : 1) ซึ่งสอดคล้องกับโคแมนและแฮมแมน (ฟองพรรณ เกิดพิทักษ์ (2530 : 176 ; อ้างอิงจาก Coleman and Hammenn, 1974 : 312 The Journal of Experimental Education) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของบรรยากาศในครอบครัวที่มีความสำคัญอย่างยิ่งการพัฒนาการของเด็ก ซึ่งได้แก่ ความรัก ความอบอุ่น การยอมรับและการยกย่องเด็ก บรรยากาศในครอบครัว ซึ่งประกอบด้วยความรัก ความอบอุ่น และการยอมรับบุตรธิดาด้วยความเหมาะสมเหตุผลสมผล และสอดคล้องกับสถานการณ์มีความสำคัญต่อการพัฒนาการและความสมบูรณ์แห่งบุคลิกภาพของสมาชิกในครอบครัวนั้นๆ

2.5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับบิดามารดา

บีดเวลด์ (Bidweld. 1967 : 7) ได้ระบุว่า สังคมอเมริกาฐานะทางสังคมของครอบครัวมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการศึกษาของบุตร นอกจากนั้นยังมีผู้วิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวนักเรียนแล้วได้ผลสอดคล้องกัน

แมเจอร์แบงก์ (Marjoribank. 1972 : 103-109) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง สภาพแวดล้อม และระดับฐานะทางสังคม กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอายุ 11 ปี จำนวน 185 คน โดยใช้แบบทดสอบ Primary Mental Ability จากแบบทดสอบพบว่านักเรียนที่ผู้ปกครองให้การส่งเสริมการเล่าเรียน จะมีคะแนนจากแบบทดสอบ Primary Mental Ability สูง ซึ่งคะแนนจากแบบทดสอบ Primary Mental Ability ยังมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย

วัฒนา พุ่มเล็ก (2513 : 97) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความสามารถทางด้านทางเรียนสูงกับนักเรียนที่มีความสามารถทางด้านการศึกษาต่ำ ในระดับมัธยมศึกษา เมื่อปี พ.ศ.2513 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีความใกล้เคียงกับบิดามารดาและพี่น้อง ตลอดจนได้รับการแนะนำทางการเรียนจากบิดามารดามากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

จากเอกสารและงานวิจัยข้างต้นสรุปได้ว่า การสนับสนุนส่งเสริมต่อการศึกษาของบิดามารดาช่วยส่งผลต่อการดำรงชีวิตของบุตร และเป็นแรงกระตุ้นให้บุตรศึกษาเล่าเรียนจนประสบความสำเร็จได้เป็นอย่างดี

2.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์

2.6.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์

เฮสซง และ วีคส์ (Hessong and Weeks. 1987 : 547-439) กล่าวถึงครูในอุดมคตินั้นควรลักษณะดังต่อไปนี้

1. มีความรอบรู้ (Being Knowledgeable)
2. มีอารมณ์ขัน (Being Humorous)
3. มีความยืดหยุ่น (Being Flexible)
4. มีวิญญาณความเป็นครู (Being Upbeat)
5. มีความซื่อสัตย์ (Being Honest)
6. มีความสามารถทำให้เข้าใจได้รวบรัดชัดเจน (Being Clear and Concise)
7. เป็นคนเปิดเผย (Being Open)
8. มีความอดทน (Being Patient)
9. กระทำตนเป็นแบบอย่างที่ดี (Being a Role Model)
10. สามารถนำความรู้ทางทฤษฎีไปใช้ในทางปฏิบัติได้ (Being Able to Relate Theory to Practice)
11. มีความเชื่อในตนเอง (Being Self-Confident)
12. มีความสามารถพิเศษในศิลปะและวิทยาการหลายๆ ด้าน (Being Diversified)
13. แต่งกายเรียบร้อย สะอาด สว่างผ่าเผย และมีสุขอนามัยส่วนตัวดี (Being Well Groomed and Having Good Personal Hygiene)

อุทุมพร ทองอุไร (2522 : 1-5) ได้ศึกษาลักษณะอาจารย์ในอุดมคติ จากนิสิตระดับปริญญาตรี 137 คน ในระดับบัณฑิตศึกษา 162 คน ของคณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2521 พบว่า ความคิดเห็นของนิสิตปริญญาตรี และบัณฑิตวิทยาลัย ที่มีต่อการเรียนการสอนของอาจารย์ระดับอุดมศึกษา มีสัมพันธ์กัน ความคิดเห็นของนิสิตปริญญาตรีต่อลักษณะอาจารย์ในอุดมคติของคนเรียนลำดับที่พึงพอใจมากที่สุดลงไปคือ

1. มีการเตรียมการสอนดี
2. มีความปรารถนาที่คือนิสิตทั้งในและนอกห้องเรียน
3. มีความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่ทันสมัยกว้างขวางและถูกต้อง
4. ใช้ตัวอย่างข้อเปรียบเทียบและความเป็นจริงในการอธิบายได้อย่างเหมาะสม
5. สามารถบรรยายความรู้ที่อยู่นอกเหนือเนื้อหาวิชาเรียนได้อย่างดี

ส่วนลักษณะการสอนของอาจารย์ในอุดมคติตามความเห็นของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา
เรียงลำดับที่พึงพอใจมากที่สุดคือ

1. ใช้ตัวอย่างเปรียบเทียบและความจริงใจในการอธิบายได้อย่างเหมาะสม
2. มีการเตรียมการสอนดี
3. มีความสนใจและสนุกในการสอน
4. ให้ความคิดใหม่แก่นิสิต
5. สามารถจูงใจนิสิตให้ทำงานอย่างดีที่สุด

2.6.2 งานวิจัยเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์

โคแกน (BCogan. 1975 : 135-139) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนิสิต พบว่า
ความสัมพันธ์ที่เป็นมิตรระหว่างอาจารย์และนิสิต จะทำให้การเรียนของนิสิตดีขึ้นอย่างยิ่ง อาจารย์และนิสิต
มีความสัมพันธ์กันมากเท่าใด นิสิตที่จะสามารถพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ให้สูงถึงขีดสุดได้มาก
เพียงนั้น และลักษณะความสัมพันธ์ของอาจารย์ และนิสิตจะมีอิทธิพลต่อความสนใจในวิชาที่เรียนของ
นิสิต นิสิตมีความศรัทธาในตัวอาจารย์ ซึ่งจะช่วยให้ นิสิตมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน มองเห็นการเรียนเป็น
งานประจำ กิจกรรมเป็นงานอดิเรก การมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนจะทำให้ผลการเรียนของนิสิตดีขึ้น

ประภาศรี สุฉันทบุตร (2522 : 61) ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยรามคำแหงในทัศนะของ
นักศึกษา พบว่า นักศึกษาร้อยละ 96.83 เข้าห้องเรียนก่อนเวลาที่อาจารย์จะเข้าสอน นักศึกษาที่สามารถ
จดจำบรรยายได้ทันอยู่เสมอมีร้อยละ 65.30 นักศึกษาที่เรียนด้วยความเพลิดเพลินมีเพียงร้อยละ 51.26 และ
มีนักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมในด้านการเรียนแตกต่างกัน แต่นักศึกษาที่ไม่เคย
ถกเถียงกับปัญหาวิชาการกับอาจารย์สูงถึงร้อยละ 74.93 และเมื่อจำแนกต่างเพศ พบว่านักศึกษาที่มีเพศ
ต่างกันมีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมในด้านการเรียนแตกต่างกัน แต่นักศึกษาในคณะวิชาต่างกันและภูมิภาคต่าง
ต่างกัน จะมีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมในด้านการเรียนไม่แตกต่างกัน

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2527 : 130-142) ได้ศึกษาเกี่ยวกับนิสิตนักศึกษาใน
สถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐ 10 แห่ง พบว่าองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการเรียน
การสอน คือ ความสนใจในวิชาที่เรียน ผู้สอนมีความเป็นกันเอง และวิธีสอนของอาจารย์ ส่วนปัจจัยที่มี
ผลให้นักศึกษาสนใจเรียนมากที่สุด 3 ปัจจัย คือ ผู้สอนเตรียมการสอนอย่างดี มีความเป็นกันเองและ
กระตือรือร้นในการสอน ส่วนปัญหาด้านการเรียนการสอน พบว่า ปัญหาด้านอาจารย์ผู้สอน ใช้วิธีสอนไม่

ดีบรรยายไม่ถูกวิธี ทำให้ชั้นเรียนน่าเบื่อหน่าย ปัญหาของนักศึกษา คือ เกียจคร้าน ง่วงนอน เบื่อ และขาดสมาธิ

เยวานารอด อุทยมกุล (2528 : 91) ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ให้ทัศนะของนักศึกษาและอาจารย์ พบว่า อาจารย์ และนักศึกษามีทัศนะในด้านการเรียน การสอนระดับสูงเกี่ยวกับอาจารย์มีความรู้ความสามารถอย่างลึกซึ้งในวิชาที่ตนสอน อาจารย์ให้ความสำคัญกับตนเองกับนักศึกษา นักศึกษาเอาใจใส่ในการฟังคำบรรยาย ไม่ส่งเสียงเอะอะพุดคุย การยอมรับความคิดเห็นของนักศึกษา และให้นักศึกษาในชั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ สรุปได้ว่า อาจารย์นอกจากจะต้องประพฤติปฏิบัติตนเองให้ดีทั้งทางด้านส่วนตัว กิริยาท่าทาง บุคลิก แล้วจะต้องปฏิบัติตนให้ดีในด้านการสอนกล่าวคือจะต้องมีการเตรียมการสอนที่ดี มีความแม่นยำในเนื้อหา และความสัมพันธ์ที่ดีกับนักศึกษาทั้งในชั่วโมงก่อนสอนและนอกห้องเรียนจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาคืบขึ้นได้

2.7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน

2.7.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน

บาสกิน (Baskin,1968 : 307) กล่าวว่า เพื่อมีอิทธิพลต่อการปรับตัวและพัฒนาการด้านบุคลิกภาพ เพื่อนช่วยให้มีความรู้สึกเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่น และมีประสบการณ์ในการปะทะสังสรรค์ในสังคม

ฉวีวรรณ สุขพันธ์โพธาราม (2527 : 112-113) กล่าวถึงประโยชน์ของเพื่อนวัยรุ่นว่า

1. ช่วยให้วัยรุ่นมีสิ่งยึดเหนี่ยว ไม่เกิดความรู้สึกถูกทอดทิ้งให้ว้าเหว่เกินไป
2. ช่วยให้วัยรุ่นมีประสบการณ์ในการอยู่ร่วมกันในสังคม เพื่อเป็นบทเรียนในวัยผู้ใหญ่
3. ช่วยให้วัยรุ่นลดความเพื่อฝัน การปรับตัวเพื่อให้พ้นจากความกังวลในปัญหาต่างๆ ทำให้วัยรุ่นหาทางออกด้วยการสร้างความฝันต่างๆ ที่ตนเห็นว่าตนต้องการจะได้รับความสุข ความสำเร็จ ซึ่งเป็นการวาดภาพของตนเองในอุดมคติ การปรับตัวเข้ากับเพื่อนได้ มีเพื่อนคุยไม่มีเวลาว่างที่จะเพื่อฝัน
4. ช่วยให้วัยรุ่นลดความเครียดหรือความกดดันได้ ความกังวลอดีตจิตใจของวัยรุ่นมีมากปัญหาบางปัญหาสามารถที่จะบอกเล่าให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองทราบได้ บางปัญหาไม่สามารถที่จะบอกเล่าให้ทราบได้ การคบเพื่อนจะช่วยให้วัยรุ่นได้ปรับทุกข์กับผู้ที่มิมีปัญหาเช่นเดียวกัน ช่วยทำให้เกิดความสบายใจได้
5. ช่วยในวัยรุ่นเกิดความคิดในเรื่องการเสียสละ การเห็นแก่ส่วนร่วมการร่วมกิจกรรมกับเพื่อน ช่วยให้วัยรุ่นได้เรียนรู้ในเรื่องการอยู่ร่วมกัน รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความอดทน อดกลั้น มีหลักเกณฑ์ในการทำงานที่เป็นแบบแผนและช่วยให้วัยรุ่นวางตัวได้อย่างเหมาะสมในสังคม

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2524 : 12) ได้แบ่งความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อนเอาไว้ 2 ลักษณะคือ

1. ความสัมพันธ์ทางด้านอารมณ์ คือ ความสัมพันธ์ซึ่งตั้งอยู่บนรากฐานของความรู้สึกและความผูกพันระหว่างเพื่อนกับเพื่อน เป็นการตัดสินใจพิจารณาใดๆ อาศัยความรู้สึกอารมณ์ และอาวูโสเป็นหลัก กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์แบบนี้เป็นกิจกรรมทางความรู้สึก อารมณ์ เช่น การบันเทิง การเลี้ยงสังสรรค์ การเชียร์กีฬา เป็นต้น

2. ความสัมพันธ์ทางสติปัญญา ตั้งอยู่บนเหตุผลและหลักการ อาศัยความรู้ความคิด เหตุผลและสติปัญญาเป็นเครื่องเชื่อมโยง เช่น ความรู้สึกระหว่างเพื่อนร่วมงานระหว่างอาจารย์กับศิษย์ที่ใฝ่หาความรู้ร่วมกัน และเปลี่ยนความคิดกัน การตัดสินใจพิจารณาปัญหาใดๆ ก็อาศัยเหตุผลและหลักการ และอภิปรายพูดคุย ถกเถียง ประชุมหรือสัมมนากันในเรื่องของวิชาความรู้ พบว่าลักษณะวัฒนธรรมของกลุ่มเพื่อเป็นองค์ประกอบอย่างเดีวที่สำคัญที่สุดในประสบการณ์ของนักศึกษา ลักษณะของนักศึกษาที่เหมือนกันจะนำไปสู่ความสมัครสมานสามัคคีของกลุ่ม

วิจิตร อวระกุล (2537 : 65-69) กล่าวว่า วิธีปฏิบัติให้เพื่อนรักใคร่เห็นอกเห็นใจควรปฏิบัติดังนี้

1. เปิดฉากทักทายติดต่อกัน
2. มีความจริงใจต่อเพื่อน
3. หลีกเลี่ยงการนินทาเพื่อน
5. อย่าขัดทอดความคิดให้เพื่อน
6. ยกย่องชมเชยเพื่อนในสิ่งที่สมควร
7. ให้เพื่อได้ทราบในเรื่องที่เขารับผิดชอบหรือเกี่ยวข้อง
8. ฟังความเห็นของเพื่อนๆ บ้าง
9. หลีกเลี่ยงการทำตัวเหนือเพื่อน
10. ทำตนให้เสมอต้นเสมอปลาย
11. ใจกว้างและเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อนฝูง
12. ออกไปพบปะสังสรรค์กับเพื่อนบ้างตามสมควร
13. ให้ความออกเห็นใจช่วยเหลือเพื่อนในยามทุกข์ร้อน

กันยา สุวรรณแสง (2533 : 61-65) และปราณี พรรณวิเชียร (2534 : 76-78) กล่าวถึงแนวทางในการปฏิบัติตนกับเพื่อนดังนี้

1. แสดงกริยายิ้มแย้มแจ่มใส เพราะรอยยิ้มเป็นการแสดงออกซึ่งความรัก ที่มีความหมายมากที่สุดแต่ลงทุนน้อยที่สุด
2. แสดงความสนใจกับบุคคลอื่น เช่น การทักทาย การไต่ถามทุกข์สุข
3. ตั้งใจฟังบุคคลอื่นพูด หากท่านกำลังทำงานเมื่อมีบุคคลอื่นมาสนทนาด้วยก็ควรจะให้งานที่ทำเอาไว้ชั่วคราวก่อน อย่างทำงานไปด้วยสนทนาไปด้วย เพราะเป็นกริยาที่ไม่เหมาะสม อันแสดงถึงการไม่ให้ความสนใจบุคคลนั้น
4. แสดงกริยารับฟังข้อคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะของบุคคลอื่น

5. ทำตนให้เป็นคนมองโลกในแง่ดี อย่างจ้องจับผิดบุคคลอื่น จะทำให้เกิดความหวาดระแวงซึ่งกันและกัน หากบุคคลอื่นทำอะไรก็ให้มองในแง่ดีก่อน อย่างคอยจ้องแต่จะนินทา

6. แสดงความเกรงใจต่อบุคคลอื่น เนื่องจากความสนิทสนมเกินไป อาจทำให้ไม่เกิดความเกรงใจกัน

7. รู้จักระงับอารมณ์ ในการคบหาสมาคมกับบุคคลอื่นๆ นั้นอาจมีสิ่งทำให้เกิดความไม่พอใจขึ้นได้ ดังนั้น หากเราเกิดอารมณ์ก็ควรระงับอารมณ์เอาไว้บ้าง เพราะการเป็นคนเจ้าอารมณ์ไม่ได้ก่อให้เกิดอะไรดีขึ้นมาเลย นอกจากจะทำลายความสัมพันธ์ที่เคยมีมาก่อน

8. วางตัวอยู่ในฐานะที่เหมาะสม ไม่แสดงกิริยาอาการ โอ้อวด ยกตนข่มท่านไม่ว่าบุคคลใดก็ตามไม่มีใครชื่นชมคนที่ข่มให้เขาต่ำลง

9. รู้จักปฏิเสธคำขอร้องที่ไม่มีเหตุผลของผู้อื่น ด้วยการแสดงใบหน้าปกติ น้ำเสียงเรียบดัง ชัดเจน มองสบสายตาเพื่อน เพื่อแสดงให้เห็นความจริงที่ต้องการให้ทราบความรู้สึกที่แท้จริง

10. จดจำข้อมูลเล็กๆ น้อยๆ ของเพื่อนไว้ แสดงความเอาใจใส่ ความสนใจเพื่อนแสดงความยินดีในวาระสำคัญ แสดงความห่วงใยเมื่อเพื่อนมีความทุกข์

จากข้อความดังกล่าวสรุปได้ว่า การปฏิบัติตนกับเพื่อนนับได้ว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมากในวัยรุ่น เพราะตัววัยรุ่นปฏิบัติตนกับเพื่อนได้ถูกต้องเหมาะสมทำให้เกิดมีสัมพันธภาพที่ดี ดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข ดังนั้น แนวทางความประพฤติปฏิบัติที่เหมาะสมกับเพื่อนคือ มีกิริยาขี้มยิ้มแจ่มใส มองโลกในแง่ดี รู้จักระงับอารมณ์ วางตัวอยู่ในฐานะที่เหมาะสม มีความจริงใจ รู้จักช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน มีทัศนคติและความรู้สึกที่ดีกับหมู่คณะ มีความเป็นอิสระในการเสนอความคิดเห็น แต่ถ้าหากวัยรุ่นคนใดประพฤติปฏิบัติกับเพื่อนอย่างไม่เหมาะสม ก็จะทำให้เกิดปัญหาขึ้น มีความรู้สึกต่อตนเองให้ทางที่ไม่ดี เข้ากับกลุ่มไม่ได้ ไม่สามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

2.7.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน

แคพแลน (Kaplan. 1956 : 56) ศึกษาสุขภาพจิตของเด็กในโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 180 คน โดยศูนย์สุขภาพพรินซ์จอร์จ ในแมรีแลนด์ (Prince George Country Mental Health Clinic) พบว่าพวกที่ปรับตัวได้ดีคือพวกที่มีความสุขในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น มีเหตุผลดีเหมาะสมกับอายุ ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 69.6

กรอบลันด์ (สุรชัย โกศิยะกุล 2526 : 32 ; อ้างอิงจาก Groulund. 1956) ศึกษาปัญหาในการปรับตัวของวัยรุ่น พบว่า วัยรุ่นที่ประสบปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนและสภาพแวดล้อม มีปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความขัดแย้งในกลุ่มเป็นเหตุในการเรียนไม่มีประสิทธิภาพความตั้งใจเรียนต่ำ อารมณ์และไม่มีความสุข

เกสส์ (Gless. 1996 : 113-A) ได้ศึกษาพัฒนาสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของนิสิตหญิงที่อยู่หอพักจำนวน 111 คน กลุ่มทดลองอยู่หอพักหนึ่ง 52 คน กลุ่มควบคุมอยู่อีกหอพักหนึ่ง 59 คน ดำเนินการทดลองโดยใช้โปรแกรมสัมพันธภาพระหว่างบุคคล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบวัดความสัมพันธ์ภาพและ

ทัศนคติ การวิเคราะห์ข้อมูลการให้การทดลองของแมนวิทนี (The Mann-Whitney U Test) และ ไค สแควร์ (Chi-Square) ผลปรากฏว่ากลุ่มทดลองมีสัมพันธภาพระหว่างบุคคลมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เดอคอสเตอร์ (Decoster. 1981 : 5789-A) ศึกษาสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยม พบว่า นักเรียนที่มีความพึงพอใจในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนมีแนวโน้มของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนต่ำ

เดวิด และแฮร์ (David and Hare. 1956 : 13-20) ศึกษาพบว่า ลักษณะวัฒนธรรมของกลุ่มเพื่อนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในประสบการณ์ของนิสิต ลักษณะของนิสิตที่เหมือนกันจะนำไปสู่ความสมัคสมานสามัคคีของกลุ่ม

มาลินี อยู่โพธิ์ (2525 : 61) ได้ศึกษาผลของการใช้บทบาทสมมุติที่มีต่อการพัฒนาการปรับตัวด้านสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเสมียนนารี กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการทดลองโดยใช้บทบาทสมมุติมีการพัฒนาการปรับตัวด้านสัมพันธภาพดีขึ้นกว่าการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บุญศรี จึงธนาเจริญเลิศ (2530 : 46) ได้ศึกษาผลการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีผลต่อการปรับตัวต่อเพื่อนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนนทรีวิทยา กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มมีการปรับตัวกับเพื่อนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยสรุปได้ว่า บุคคลสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข จะต้องมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่นมีการปรับตัวเข้ากับกลุ่มเพื่อน สังคมและสิ่งแวดล้อมได้ดี ส่งผลให้มีแนวโน้มในการเรียนสูงขึ้น และการมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนเป็นสิ่งสำคัญ เพราะถ้าวัยรุ่นประพฤติปฏิบัติกับเพื่อนได้อย่างเหมาะสมทำให้เป็นที่ยอมรับของเพื่อนสามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนได้เป็นอย่างดี จะทำให้วัยรุ่นรู้สึกอบอุ่นใจ มีความมั่นใจเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถอยู่ร่วมกันกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี จำนวน 537 คน เป็นชาย 97 คน และหญิง 440 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี จำนวน 178 เป็นชาย 32 คน และหญิง 146 คน ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamanee. 1976 : 886-887) ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) จากประชากรโดยใช้ชั้นปีและเพศเป็นชั้น (Strata) โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ผู้วิจัยแบ่งประชากร นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี วิทยาลัยปทุมธานี ปีการศึกษา 2546 จำนวน 4 ชั้นปี ดังนี้

ระดับชั้นปี	ประชากร
ชั้นปีที่ 1	จำนวน 158 คน
ชั้นปีที่ 2	จำนวน 200 คน
ชั้นปีที่ 3	จำนวน 154 คน
ชั้นปีที่ 4	จำนวน 25 คน
รวม	จำนวน 537 คน

2. ผู้วิจัยแบ่งประชากร นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี วิทยาลัยปทุมธานี ปีการศึกษา 2546 ชั้นปีที่ 1 นักศึกษาชาย 28 คน นักศึกษาหญิง 130 คน ชั้นปีที่ 2 นักศึกษาชาย 35 คน นักศึกษาหญิง 165 คน ชั้นปีที่ 3 นักศึกษาชาย 31 คน นักศึกษาหญิง 122 คน และชั้นปีที่ 4 นักศึกษาชาย 3 คน นักศึกษาหญิง 23 คน

3. ผู้วิจัยประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างได้ 178 คน ที่ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamanee. 1976 : 886-887) จึงได้ตัดส่วนประชากรต่อกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 3:1 เป็นนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี วิทยาลัยปทุมธานี ปีการศึกษา 2546 จำแนกตามชั้นปี และเพศ

ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชั้นปี และเพศ

ระดับชั้นปี	ชาย		หญิง	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ชั้นปีที่ 1	28	9	130	43
ชั้นปีที่ 2	35	12	165	55
ชั้นปีที่ 3	31	10	122	40
ชั้นปีที่ 4	3	1	23	8
รวม	97	32	440	146

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นแบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี แบ่งออกเป็น

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับ บิดามารดา
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับ อาจารย์
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับ เพื่อน
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามการวางแผนการดำเนินชีวิต

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว อาชีพของผู้ปกครอง สถานภาพสมรสของบิดามารดา

ตัวอย่าง แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง เมื่ออ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย 3 ลงใน () และเติมข้อความลงไปในช่วงว่าง.....ซึ่งตรงกับความเป็นจริงในปัจจุบันให้ครบถ้วน

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. ระดับชั้นปี
- () ชั้นปีที่ 1 () ชั้นปีที่ 3
 () ชั้นปีที่ 2 () ชั้นปีที่ 4
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
4. ค่าใช้จ่ายต่อเดือน บาท
5. ผู้ปกครองของนักศึกษามีรายได้ต่อเดือนประมาณ บาท
6. อาชีพของผู้ปกครอง
- () รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 () ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว
 () รับจ้าง
7. สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง
- () โสด
 () คู่
 () หม้าย หรือหย่า หรือแยกกันอยู่

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

- 2.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียนเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
- 2.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามนิสัยทางการเรียนของศักดิ์ดา พัยคมโส (2545)
- 2.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามนิสัยทางการเรียนจากความรู้ที่ได้จากข้อ 2.1 และ 2.2 เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert scale type)

ตัวอย่าง แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงข้อเดียว แบบสอบถามนี้ แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

เป็นประจำ	หมายถึง ตรงกับการกระทำของนักศึกษาทุกครั้ง
บ่อย	หมายถึง ตรงกับการกระทำของนักศึกษาเกือบทุกครั้ง
บางครั้ง	หมายถึง ตรงกับการกระทำของนักศึกษาบ้างไม่ตรงบ้าง
น้อยครั้ง	หมายถึง ตรงกับการกระทำของนักศึกษาน้อยครั้งมาก
นานๆ ครั้ง	หมายถึง ตรงกับการกระทำของนักศึกษาน้อยครั้งมากจนแทบไม่เกิดขึ้นเลย

ข้อที่	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อย	บ่อยครั้ง	น้อยครั้ง	นานๆครั้ง
(0)(0)	1. การแบ่งเวลาในการเรียน ข้าพเจ้ามีเวลาทำการบ้านหลักเลิกเรียน ข้าพเจ้าไม่รู้จักการวางแผนในการอ่านหนังสือ					
(0)	2. การทำการบ้าน ข้าพเจ้าทำกิจกรรมและงานตามที่อาจารย์มอบหมาย (00) เมื่อถึงกำหนดเวลาส่งงานข้าพเจ้าทำไม่เสร็จจึงไม่เข้าเรียนในวิชานั้นๆ					
(0)	3. การทบทวนบทเรียน ข้าพเจ้าขาดสมาธิในการทบทวนบทเรียน ข้าพเจ้าอ่านและสรุปเนื้อหาที่เรียนเพื่อ (00) ใช้ในการอ่านก่อนสอบ					
(0)	4. การตั้งใจเรียน ข้าพเจ้ากระตือรือร้นในการเรียน (00) ข้าพเจ้าใจลอยขณะอาจารย์สอน					
(0)	5. การวางแผนการเรียน ข้าพเจ้ามักไปเที่ยวสนุกกับเพื่อนจึง ไม่ได้อ่านหนังสือก่อนสอบ (00) ข้าพเจ้าจัดตารางเวลาเรียนในแต่ละวัน					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)	ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลผล

การแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ยตามแนวของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 – 5.00 หมายถึง นิสัยทางการเรียนดี

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 – 3.49 หมายถึง นิสัยทางการเรียนดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 2.49 หมายถึง นิสัยทางการเรียนไม่ดี

ตอนที่ 3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

3.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตของ กนกวรรณ อุ๋นใจ (2535) และศักดิ์ดา พยัคฆโส (2545)

3.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตจากความรู้ที่ได้จากข้อ 3.1 และ 3.2 เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert scale type)

ตัวอย่าง แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงข้อเดียว แบบสอบถามนี้ แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

จริงที่สุด หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริง หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก

จริงบ้าง หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้างไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
(0)	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนเพื่อประสบความสำเร็จในการเรียน					
(00)	การเรียนหนังสือไม่ทำให้ข้าพเจ้าประสบความสำเร็จในชีวิตเสมอไป					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)	ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลผล

การแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ยตามแนวของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 – 5.00 หมายถึง ลักษณะมุ่งอนาคตมาก

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 – 3.49 หมายถึง ลักษณะมุ่งอนาคตปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 2.49 หมายถึง ลักษณะมุ่งอนาคตน้อย

ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับ บิดามารดา

4.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับ บิดามารดาเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

4.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับ บิดามารดาของ เสาวรัตน์ จุลรัตน์ (2535) และศักดิ์ดา พยัคฆโส (2545)

4.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับ บิดามารดาจากความรู้ที่ได้จากข้อ 4.1 และ 4.2 เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert scale type)

ตัวอย่าง แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับ บิดามารดา

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงข้อเดียว แบบสอบถามนี้ แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของท่านมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของท่านบ้างไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของท่านน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
(0) (00)	พฤติกรรมที่บิดามารดาปฏิบัติต่อนักศึกษา บิดามารดาชื่นชมเมื่อข้าพเจ้าทำอะไรดี บิดามารดาไม่ค่อยสนใจซักถามเกี่ยวกับ เรื่องของข้าพเจ้า					
(0) (00)	พฤติกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติต่อบิดา มารดา ข้าพเจ้าตั้งใจปฏิบัติตามความต้องการ ของบิดามารดา ข้าพเจ้าไม่พอใจเมื่อถูกบังคับให้ปฏิบัติ กิจกรรมที่บิดามารดาชอบ					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)	ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลผล

การแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ยตามแนวของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 – 5.00 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับสมาชิกในครอบครัวดี

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 – 3.49 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับสมาชิกในครอบครัว
ดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 2.49 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับสมาชิกในครอบครัว
ไม่ดี

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์

5.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

5.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ของ ปรภคทพช พชช (2539) และ ศักดิ์ดา พยัคฆโส (2545)

5.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์จากความรู้ที่ได้จากข้อ 5.1 และ 5.2 เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert scale type)

ตัวอย่าง แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงข้อเดียว แบบสอบถามนี้ แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด
- จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของท่านมาก
- จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของท่านบ้างไม่ตรงบ้าง
- จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของท่านน้อย
- จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
(0)	การปฏิบัติตนของนักศึกษาต่ออาจารย์					
(00)	ข้าพเจ้าเชื่อฟังอาจารย์					
(00)	ข้าพเจ้าไม่ชอบกระทำตามคำสั่งของ อาจารย์					
(0)	การปฏิบัติตนของอาจารย์ต่อนักศึกษา					
(0)	อาจารย์มีเหตุผลต่อข้าพเจ้าดี					
(00)	อาจารย์เข้มงวดไม่เป็นกันเอง					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)	ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลผล

การแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ยตามแนวของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 – 5.00 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ดี

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 – 3.49 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 2.49 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ไม่ดี

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน

6.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อนเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

6.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อนของประกายทิพย์ พิชัย (2539) และ ศักดิ์ดา พยัคฆโส (2545)

6.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อนจากความรู้ที่ได้จากข้อ 6.1 และ 6.2 เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert scale type)

ตัวอย่าง แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงข้อเดียว แบบสอบถามนี้ แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของท่านมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของท่านบ้างไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของท่านน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
(0)	เพื่อนๆยอมรับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า					
(00)	เพื่อนของข้าพเจ้าเห็นแก่ตัวไม่เอื้อเพื่อเอื้อแก่ซึ่งกันและกัน					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)	ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลผล

การแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ยตามแนวของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.75 – 5.00 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อนดี

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.26 – 3.74 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อนดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 2.25 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อนไม่ดี

ตอนที่ 7 แบบสอบถามการวางแผนการดำเนินชีวิต

7.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการดำเนินชีวิตเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

7.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามการวางแผนการดำเนินชีวิตของ ศักดิ์ดา พยัคฆโส (2545)

7.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามการวางแผนการดำเนินชีวิตจากความรู้ที่ได้จากข้อ 7.1 และ 7.2 เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert scale type)

ตัวอย่าง แบบสอบถามการวางแผนการดำเนินชีวิต

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงข้อเดียว แบบสอบถามนี้ แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของท่านมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของท่านบ้างไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของท่านน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
(0)	ข้าพเจ้าคิดว่าควรออกกำลังกายวันละ 30 นาที					
(00)	ข้าพเจ้าไม่เคยสนใจว่าอนาคตข้างหน้า จะประกอบอาชีพอะไร					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)	ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลผล

การแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ยตามแนวของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ดังนี้
 คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.75 – 5.00 หมายถึง การวางแผนชีวิตอยู่ในระดับดี
 คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.26 – 3.74 หมายถึง การวางแผนชีวิตอยู่ในระดับดีพอใช้
 คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 2.25 หมายถึง การวางแผนชีวิตอยู่ในระดับไม่ดี

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. หาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ รองศาสตราจารย์เวณิ กริทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอย เลื่อมแสง และ อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา เป็นผู้ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหา ข้อคำถาม และภาษาที่ใช้แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้

2. หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษา วิทยาลัยปทุมธานี จำนวน 40 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด และนำมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ โดยนำคะแนนที่ตรวจสอบแล้วทั้ง 40 คนมาเรียงลำดับจากสูงสุดไปต่ำสุด แล้วแยกแบบสอบถามของผู้ที่ได้คะแนนอยู่ในกลุ่มมาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติโดยใช้ t-test และเลือกเฉพาะข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาใช้เป็นแบบสอบถาม

- 2.1 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน มีจำนวน 11 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.101 - 3.704
- 2.2 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต มีจำนวน 7 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.233 - 4.426
- 2.3 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับบิดามารดา มีจำนวน 15 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.129 - 5.129
- 2.4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ มีจำนวน 14 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.136 - 4.838
- 2.5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน มีจำนวน 9 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.549 - 8.834
- 2.6 แบบสอบถามการวางแผนการดำเนินชีวิต มีจำนวน 19 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.511 - 5.433

3. หาค่าความเชื่อมั่น(Reliability) โดยนำแบบสอบถามที่ได้เลือกไว้ในข้อ 2 มาหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

- 3.1 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน มีจำนวน 11 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .6471
- 3.2 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต มีจำนวน 7 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .6593
- 3.3 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับบิดามารดา มีจำนวน 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7656
- 3.4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ มีจำนวน 14 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .4626
- 3.5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน มีจำนวน 9 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .5915
- 3.6 แบบสอบถามการวางแผนการดำเนินชีวิต มีจำนวน 19 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8279

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์จากอธิการบดีวิทยาลัยปทุมธานี จังหวัดปทุมธานีในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปแจกนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 178 ฉบับ ได้คืนมาครบทุกฉบับ ระหว่างวันที่ 12 กรกฎาคม ถึงวันที่ 24 กรกฎาคม 2547

3. ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ จึงนำมาตรวจให้คะแนนแล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS ดังนี้ คือ

1. วิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรที่ศึกษา โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมกับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา วิทยาลัยปทุมธานี
3. วิเคราะห์ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อการวางแผนการดำเนินชีวิต ของนักศึกษา วิทยาลัยปทุมธานี

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่
 - 1.1 ค่าร้อยละ
 - 1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)
 - 1.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. สถิติวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่
 - 2.1 การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test
 - 2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)
3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐาน ได้แก่
 - 3.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อมกับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา วิทยาลัยปทุมธานี โดยใช้หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
 - 3.2 วิเคราะห์ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา วิทยาลัยปทุมธานี โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ศึกษาค้นคว้า

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้แทนความหมาย ดังต่อไปนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนประชากร
F	แทน	ค่าเฉลี่ยที่ใช้ในการพิจารณาใน F-Distribution
df	แทน	Degree of Freedom
SS	แทน	Sum of Squares
MS	แทน	Mean Squares
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
SE	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่าพารามิเตอร์
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
\hat{Y}	แทน	สมการพยากรณ์การวางแผนการดำเนินชีวิต โดยใช้คะแนนดิบ
Z	แทน	สมการพยากรณ์การวางแผนการดำเนินชีวิต โดยใช้คะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
X_1	แทน	เพศชาย
X_2	แทน	เพศหญิง
X_3	แทน	ชั้นปีที่ 1
X_4	แทน	ชั้นปีที่ 2
X_5	แทน	ชั้นปีที่ 3
X_6	แทน	ชั้นปีที่ 4
X_7	แทน	เกรดเฉลี่ยสะสม
X_8	แทน	จำนวนเงินที่ได้รับเพื่อค่าใช้จ่าย
X_9	แทน	ผู้ปกครองของนักศึกษามีรายได้ต่อเดือนประมาณ

X ₁₀	แทน	อาชีพของผู้ปกครอง ข้าราชการ-รัฐวิสาหกิจ
X ₁₁	แทน	อาชีพของผู้ปกครอง ค้าขาย-ธุรกิจส่วนตัว
X ₁₂	แทน	อาชีพของผู้ปกครอง รับจ้าง
X ₁₃	แทน	สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง โสด
X ₁₄	แทน	สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง คู่
X ₁₅	แทน	สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง หม้าย
X ₁₆	แทน	นิสัยทางการเรียน
X ₁₇	แทน	ลักษณะมุ่งอนาคต
X ₁₈	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับบิดามารดา
X ₁₉	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์
X ₂₀	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน
Y	แทน	การวางแผนการดำเนินชีวิต

การวิเคราะห์ข้อมูล

การค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS ดังนี้ คือ

1. วิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรที่ศึกษา โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมกับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา วิทยาลัยปทุมธานี โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อการวางแผนการดำเนินชีวิต ของนักศึกษา วิทยาลัยปทุมธานี โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

การเสนอผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้า เสนอตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 จำนวนร้อยละของนักศึกษา โดยจำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา อาชีพของผู้ปกครอง สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปร ได้แก่ เกรดเฉลี่ยสะสม จำนวนเงินที่ได้รับเพื่อใช้จ่าย รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน นิสัยทางการเรียน ลักษณะมุ่งอนาคต สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับบิดามารดา สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน และการวางแผนการดำเนินชีวิต

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อมกับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์การวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 จำนวนร้อยละของนักศึกษา วิทยาลัยปทุมธานี โดยจำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา อาชีพของผู้ปกครอง สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง

ตาราง 2 แสดงจำนวนร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา อาชีพของผู้ปกครอง สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง

ตัวแปร	ระดับของตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ	ชาย	32	18.0
	หญิง	146	82.0
	รวม	178	100.0
2. ชั้นปีที่ศึกษา	ชั้นปีที่ 1	52	29.2
	ชั้นปีที่ 2	67	37.6
	ชั้นปีที่ 3	50	28.1
	ชั้นปีที่ 4	9	5.1
	รวม	178	100.0
3. อาชีพของผู้ปกครอง	ข้าราชการ-รัฐวิสาหกิจ	13	7.3
	ค้าขาย-ธุรกิจส่วนตัว	69	38.8
	รับจ้าง	96	53.9
	รวม	178	100.0
4. สถานภาพการสมรสของผู้ปกครอง	โสด	6	3.4
	คู่	141	79.2
	หม้าย	31	17.4
	รวม	178	100.0

จากตารางที่ 2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษามีดังนี้ เพศชายจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 18 และเพศหญิงจำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 82 ชั้นปีที่ศึกษา พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 37.6 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 50 คน

คิดเป็นร้อยละ 28.1 นักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1 อาชีพของผู้ปกครอง พบว่าข้าราชการ-รัฐวิสาหกิจ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 ค้าขาย-ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 38.8 รับจ้าง จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 53.9 สถานภาพการสมรสของผู้ปกครอง พบว่า สถานภาพโสด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 สถานภาพคู่ จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 79.2 สถานภาพหม้าย จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 17.4

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปร ได้แก่ เกรดเฉลี่ยสะสม จำนวนเงินที่ได้รับเพื่อใช้จ่าย รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน นิสัยทางการเรียน ลักษณะมุงอนาคต สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับบิดามารดา สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน และการวางแผนการดำเนินชีวิต ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ตัวแปร	นักศึกษา N = 178		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	2.608	.5109	ปานกลาง
2. รายได้ที่ได้รับเพื่อค่าใช้จ่าย	3634.27	12222.438	ปานกลาง
3. รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน	9279.78	7753.442	ต่ำ
4. นิสัยทางการเรียน	31.02	5.692	ดีพอใช้
5. ลักษณะมุงอนาคต	27.78	3.915	สูง
6. สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับบิดามารดา	54.89	8.480	ดี
7. สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์	43.53	5.649	ดีพอใช้
8. สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน	25.66	5.317	ดีพอใช้
9. การวางแผนการดำเนินชีวิต	71.97	10.169	ดี

จากตาราง 3 พบว่า นักศึกษา มีค่าเฉลี่ยของตัวแปร เกรดเฉลี่ยสะสมปานกลาง จำนวนเงินที่ได้รับเพื่อใช้จ่ายปานกลาง รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนต่ำ นิสัยทางการเรียนพอใช้ ลักษณะมุงอนาคตดี สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับบิดามารดาดี สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์พอใช้ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อนพอใช้ และการวางแผนการดำเนินชีวิตอยู่ในเกณฑ์ดี

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อมกับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา

ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมกับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	X ₁₂	X ₁₃	X ₁₄	X ₁₅	X ₁₆	X ₁₇	X ₁₈	X ₁₉	X ₂₀	Y
X ₁	1.000	-1.000**	-.011	-.001	.033	-.041	-.085	-.024	.034	.037	.048	-.066	-.087	-.013	.055	.011	-.070	-.124	.008	.124	-.123
X ₂		1.000	.011	.001	-.033	.041	.085	.024	-.034	-.037	-.048	.066	.087	.013	-.055	-.011	.070	.124	-.008	-.124	.123
X ₃			1.000	-.499**	-.402**	-.148*	.100	-.116	-.126	-.038	-.105	.123	-.052	.055	-.034	.002	.008	.112	.124	.009	.057
X ₄				1.000	-.486**	-.179*	-.008	.044	.030	.094	-.047	-.003	.112	-.088	.041	-.050	.021	-1.79*	.012	.039	-.075
X ₅					1.000	-.144	-.148*	-.004	.076	-.079	.170*	-.125	-.047	-.019	.043	.028	-.076	.058	-.138	-.073	.007
X ₆						1.000	.115	.153*	.040	.034	-.026	.008	-.043	.118	-.106	.049	.092	.045	.001	.044	.034
X ₇							1.000	-.056	-.083	-.082	-.057	.098	-.164*	.139	-.070	-.121	.023	.034	.110	.034	.037
X ₈								1.000	.204**	.252**	.046	-.177*	-.008	.043	-.042	.134	-.003	.041	-.056	.048	-.052
X ₉									1.000	.228**	.189*	-.304**	.126	-.057	.001	.034	-.051	-.111	.003	-.004	.059
X ₁₀										1.000	-.223**	-.304**	.187*	.037	-.129	.022	-.045	-.104	-.095	-.002	.009
X ₁₁											1.000	-.861**	.107	-.076	.030	.054	.061	0.92	-.021	-.092	.158*
X ₁₂												1.000	-.202**	.054	.038	-.064	-.036	-.036	.071	.091	-.160*
X ₁₃													1.000	-.365**	-.086	-.094	.130	-.020	.010	.024	.160*
X ₁₄														1.000	-.897**	-.057	-.157*	-.097	.063	-.046	-.084
X ₁₅															1.000	.105	.106	.113	-.072	.038	.013
X ₁₆																1.000	-.169*	-.044	.233**	.120	-.063
X ₁₇																	1.000	.463**	.281**	-.031	.571**
X ₁₈																		1.000	.258**	-.140	.454**
X ₁₉																			1.000	.246**	.278**
X ₂₀																				1.000	-.078
Y																					1.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4 พบว่าตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา มี 5 ตัวแปร มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ อาชีพของผู้ปกครอง ค่าขาย-ธุรกิจส่วนตัว (X_{11}) สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง โสด (X_{13}) และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต (X_{17}) ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับบิดามารดา (X_{18}) ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ (X_{19})

ตัวแปรที่ความสัมพันธ์ทางลบกับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 1 ตัวแปร ได้แก่ อาชีพของผู้ปกครอง รับจ้าง (X_{12})

สำหรับตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา มี 14 ตัวแปร ได้แก่ เพศชาย (X_1) เพศหญิง (X_2) ชั้นปีที่ 1 (X_3) ชั้นปีที่ 2 (X_4) ชั้นปีที่ 3 (X_5) ชั้นปีที่ 4 (X_6) เกรดเฉลี่ยสะสม (X_7) เงินที่ได้รับในการใช้จ่าย (X_8) รายได้ของผู้ปกครอง (X_9) อาชีพของผู้ปกครอง รับราชการ-รัฐวิสาหกิจ (X_{10}) สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง คู่ (X_{14}) สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง หม้าย (X_{15}) นิยัยทางการเรียน (X_{16}) และสัมพันธ์ภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน (X_{20})

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์การวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ดังแสดงในตาราง 5-6

ตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรที่ส่งผลต่อการวางแผนการดำเนินชีวิต

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	3	7139.667	2379.889	37.092**
Residual	174	11164.100	64.162	
รวม	177	18303.8		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

จากตาราง 5 พบว่า มีตัวแปรที่ส่งผลต่อการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา 3 ตัวแปร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังแสดงในตาราง 8

ตาราง 6 แสดงปัจจัยที่สามารถพยากรณ์การวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ตัวแปร	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₁₇	1.185	.174	.456	.571	.326	85.199**
X ₁₇ X ₁₈	.285	.080	.238	.610	.372	51.806**
X ₁₇ X ₁₈ X ₁₂	-2.745	1.206	-.135	.625	.390	37.092**
R = .652						
R ² = .390						
SE = 8.010						
a = 24.880						

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

จากตาราง 6 พบว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา มี 3 ตัวแปรโดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต (X₁₇) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับบิดามารดา (X₁₈) อาชีพของผู้ปกครอง รับจ้าง (X₁₂) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยทั้งสามตัวแปรสามารถพยากรณ์การวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาได้ร้อยละ 39 จึงได้นำค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ การวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา โดยใช้คะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 24.880 + 1.185 X_{17} + .285 X_{18} - 2.745 X_{12}$$

สมการพยากรณ์ การวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา โดยใช้คะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .456 X_{17} + .238 X_{18} - .135 X_{12}$$

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมกับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี
2. เพื่อศึกษาตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์การวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี
2. ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมส่งผลต่อการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี จำนวน 537 คน เป็นนักศึกษาชาย 97 คน และนักศึกษาหญิง 440 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี จำนวน 178 คน เป็นชาย 32 คน หญิง 146 คน ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ของยามานะ (Yamane. 1976 : 886-887) ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากร โดยใช้ชั้นปีและเพศเป็นชั้น (Strata)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ แบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี แบ่งออกเป็น 7 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปี เกรดเฉลี่ยสะสม ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน อาชีพของผู้ปกครอง สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 11 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.101 - 3.704 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .6471

ตอนที่ 3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 7 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.233 - 4.426 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .6593

ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับ บิดามารดา เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.129 - 5.129 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7656

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับ อาจารย์ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 14 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.136 - 4.838 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .4626

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับ เพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 9 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.549 - 8.834 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .5915

ตอนที่ 7 แบบสอบถามการวางแผนการดำเนินชีวิต เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 19 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.511 - 5.433 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8279

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์จากอธิการบดีวิทยาลัยปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปแจกนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 178 ฉบับ ได้คืนมาครบทุกฉบับ ระหว่างวันที่ 12 กรกฎาคม ถึงวันที่ 24 กรกฎาคม 2547

3. ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ จึงนำมาตรวจให้คะแนนแล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS ดังนี้ คือ

1. วิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรที่ศึกษา โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์หาตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อการวางแผนการดำเนินชีวิต ของนักศึกษา วิทยาลัยปทุมธานี โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

1. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ตัวแปร ได้แก่ อาชีพของผู้ปกครอง ค่าขาย-ธุรกิจส่วนตัว (X_{11}) สถานภาพสมรสของผู้ปกครองโสด (X_{13}) และอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ตัวแปร ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต (X_{17}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับบิดามารดา (X_{18}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ (X_{19}) โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คือ .158 , .160 , .571 , .454 และ .278
2. ตัวแปรที่ความสัมพันธ์ทางลบกับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 1 ตัวแปร ได้แก่ อาชีพของผู้ปกครอง รับจ้าง (X_{12}) โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คือ -.160
3. ตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี จำนวน 14 ตัวแปร ได้แก่ เพศชาย (X_1) เพศหญิง (X_2) ชั้นปีที่ 1 (X_3) ชั้นปีที่ 2 (X_4) ชั้นปีที่ 3 (X_5) ชั้นปีที่ 4 (X_6) เกรดเฉลี่ยสะสม (X_7) เงินที่ได้รับในการใช้จ่าย (X_8) รายได้ของผู้ปกครอง (X_9) อาชีพของผู้ปกครอง รับราชการ-รัฐวิสาหกิจ (X_{10}) สถานภาพสมรสของผู้ปกครองคู่ (X_{14}) สถานภาพสมรสของผู้ปกครองหม้าย (X_{15}) นิสัยทางการเรียน (X_{16}) และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน (X_{20})
4. ตัวแปรที่ส่งผลต่อการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ตัวแปร โดยเรียงลำดับจากตัวแปรที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต (X_{17}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับบิดามารดา (X_{18}) อาชีพของผู้ปกครอง รับจ้าง (X_{12}) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งตัวแปรทั้ง 3 ตัว

แปรนี้สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี ได้ร้อยละ 39

5. สมการพยากรณ์การวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะ
บริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 24.880 + 1.185 X_{17} + .285 X_{18} - 2.745 X_{12}$$

5.2 สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = .456 X_{17} + .238 X_{18} - .135 X_{12}$$

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ อภิปรายได้ดังนี้

1. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ตัวแปร ได้แก่ อาชีพของผู้ปกครอง ค่าขาย-ธุรกิจส่วนตัว (X_{11}) สถานภาพสมรส
ของผู้ปกครอง โสด (X_{13}) และอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ตัวแปร ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต
(X_{17}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับบิดามารดา (X_{18}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ (X_{19})
ซึ่งอภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 อาชีพของผู้ปกครอง ค่าขาย-ธุรกิจส่วนตัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการวางแผนการ
ดำเนินชีวิตของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักศึกษาที่มีผู้ปกครองประกอบ
อาชีพ ค่าขาย-ธุรกิจส่วนตัวมีการวางแผนการดำเนินชีวิตดี ทั้งนี้เพราะอาชีพค่าขาย-ธุรกิจส่วนตัวเป็น
อาชีพที่มีความอิสระในการทำ จึงทำให้มีเวลาให้ครอบครัว ดูแลเอาใจใส่นักศึกษา สามารถให้ความรัก
ความอบอุ่นกับนักศึกษาได้ดี ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรภรณ์ แดงเจริญ (2544 : 83) ที่
ศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเลือกแหล่งอาหารเร็วของนักเรียนเตรียมทหาร โรงเรียนเตรียมทหาร
ในสังกัดยุทธศึกษา กองบัญชาการทหารสูงสุด กระทรวงกลาโหม พบว่า อาชีพของมารดาส่งผลต่อการ
เลือกแหล่งอาหารเร็วของนักเรียนเตรียมทหาร โดยมารดาของนักเรียนเตรียมทหาร โรงเรียนเตรียมทหาร ใน
สังกัดกรมยุทธศึกษา กองบัญชาการทหารสูงสุด กระทรวงกลาโหม จะประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว

สรุปได้ว่า อาชีพของผู้ปกครอง ค่าขาย-ธุรกิจส่วนตัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการวางแผนการ
ดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี

1.2 สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง โสด มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการวางแผนการ
ดำเนินชีวิตของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักศึกษาที่มีผู้ปกครองมีสถานภาพ
เป็นโสดมีการวางแผนการดำเนินชีวิตดี ทั้งนี้เพราะนักศึกษาที่มีผู้ปกครองมีสถานภาพโสดนั้น ประการ
หนึ่งผู้ปกครองที่โสดสามารถมีเวลาดูแลเอาใจใส่นักศึกษาได้ดี ทำให้เกิดสัมพันธภาพที่ดี ให้การดูแล เอา
ใจใส่นักศึกษา ส่งเสริมด้านการเรียนและสนับสนุนด้านทุนการศึกษาแก่นักศึกษา

สรุปได้ว่า สถานภาพสมรสของผู้ปกครองโสด มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี

1.3 ลักษณะมุ่งอนาคตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักศึกษามีลักษณะมุ่งอนาคตดีมีการวางแผนการดำเนินชีวิตดี ทั้งนี้เพราะผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูง คือผู้ที่สามารถปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะและไม่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของศาสนาและกฎหมายนอกจากนี้ ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตยังเป็นผู้ที่มีจริยธรรมสูงด้วย ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของปิยกัญจน์ กิจอุดมทรัพย์ (2539 : 64) ที่ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตของนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน วิทยาลัยสารพัดช่าง กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตที่ดีจะทำให้มีความเพียรพยายามต่อสู้กับอุปสรรค และสามารถวางแผนและปฏิบัติเกี่ยวกับการศึกษา และการประกอบอาชีพ และศึกษาหาความรู้อยู่เสมอๆ เพื่อความก้าวหน้าในการทำงาน แก้ปัญหาการเรียนไม่เข้าใจ เช่น การถามอาจารย์

สรุปได้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคตที่ดีมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี

1.4 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับบิดามารดาที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักศึกษามีสัมพันธภาพดีกับบิดามารดาดีมีการวางแผนการดำเนินชีวิตดี ทั้งนี้เพราะถ้าบิดามารดาดูแลเอาใจใส่ ให้ความรักความอบอุ่นอย่างเพียงพออบรมเลี้ยงดูนักศึกษา ให้ความรัก ความสนใจ สร้างความอบอุ่นให้เกิดขึ้นในบ้านและเห็นความสำคัญของตัวนักศึกษา ใช้เหตุผลมากกว่าการใช้อารมณ์ จะทำให้นักศึกษาไม่เกิดปมด้อย แสดงพฤติกรรมออกมาได้อย่างเหมาะสม ไม่ทำตามแต่ใจตัวเอง กล่าวคือ มีความคิดริเริ่ม ถูกชักจูงยาก ก่อนตัดสินใจมีความคิดไตร่ตรองอย่างรอบคอบ และมีความรับผิดชอบ

สรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับบิดามารดาที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการวางแผนการดำเนินชีวิตของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี

1.5 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์กับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักศึกษามีสัมพันธภาพดีกับอาจารย์การวางแผนชีวิตดี ทั้งนี้เพราะความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์จะเป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาซึมซับบุคลิกลักษณะและทัศนคติในทางสร้างสรรค์ในตัวอาจารย์ ฉะนั้นนักศึกษามีสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ดีจึงมีความสามารถในการคิดแก้ปัญหา และการวางแผนการดำเนินชีวิตได้ดีกว่านักศึกษามี สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ไม่ดี ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของโคแกน (Cogan. 1975 : 135-139) ที่ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ พบว่า ความสัมพันธ์ที่เป็นมิตรระหว่างอาจารย์และนิสิต จะทำให้การเรียนของนิสิตดียิ่งขึ้น อาจารย์และนิสิตมีความสัมพันธ์กันมากเท่าใด นิสิตจะสามารถในการเรียนรู้สูงและถึงขีดสุดมากเท่านั้น

สรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการวางแผนการดำเนินชีวิตของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี

2. ตัวแปรที่ความสัมพันธ์ทางลบกับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 1 ตัวแปร ได้แก่ อาชีพของผู้ปกครอง รับจ้าง(X_{12}) ซึ่งอภิปรายผลได้ดังนี้

อาชีพผู้ปกครอง รับจ้าง มีความสัมพันธ์ทางลบกับการวางแผนการดำเนินชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้างมีการวางแผนการดำเนินชีวิตไม่ดี ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้าง ไม่เห็นความสำคัญของการวางแผนการดำเนินชีวิต เห็นว่าการเรียนเป็นเรื่องไม่จำเป็น และคิดว่าอาชีพรับจ้างสามารถหาเงินเลี้ยงครอบครัวได้ไม่จำเป็นต้องเรียนหรือต้องวางแผนชีวิต ดังนั้นจะเห็นได้ว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้างมีความสัมพันธ์ทางลบต่อการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา

สรุปได้ว่า อาชีพผู้ปกครอง รับจ้าง มีความสัมพันธ์ทางลบกับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี

3. ตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี มี 14 ตัวแปร ได้แก่ เพศชาย (X_1) เพศหญิง (X_2) ชั้นปีที่ 1 (X_3) ชั้นปีที่ 2 (X_4) ชั้นปีที่ 3 (X_5) ชั้นปีที่ 4 (X_6) เกรดเฉลี่ยสะสม (X_7) เงินที่ได้รับในการใช้จ่าย (X_8) รายได้ของผู้ปกครอง (X_9) อาชีพของผู้ปกครอง รับราชการ-รัฐวิสาหกิจ (X_{10}) สถานภาพสมรสของผู้ปกครองคู่ (X_{14}) สถานภาพสมรสของผู้ปกครองหม้าย (X_{15}) นิสัยทางการเรียน (X_{16}) และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน (X_{20})

3.1 เพศชาย ไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา แสดงว่านักศึกษาเพศชายบางคนมีการวางแผนการดำเนินชีวิตดี ทั้งนี้เพราะนักศึกษาชายบางคนมีการวางแผนการดำเนินชีวิตที่ดี มีความรับผิดชอบในการเรียน ทำรายงานและการบ้านส่งสม่ำเสมอ ดูแลสุขภาพตนเอง รู้จักแบ่งเวลาในการเรียนและจัดการเรื่องส่วนตัว เข้ากับเพื่อนได้ดี รู้จักการเก็บออมเงินเพื่อการใช้จ่ายส่วนตัวและเพื่อการเรียน มีความคิดเป็นของตนเอง ไม่หลงเชื่อใครง่ายๆ มีการวางแผนอนาคตเพื่อการเรียนต่อ และการหางานทำ

นักศึกษาชายบางคนมีการวางแผนการดำเนินชีวิตไม่ดี ทั้งนี้เพราะขาดความรับผิดชอบด้านการเรียน ไม่สนใจเรียน ไม่ส่งงานหรือการบ้าน ชอบเที่ยวเตร่ ไม่รู้จักการแบ่งเวลา ขาดการดูแลเอาใจใส่สุขภาพ ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ไม่มีความคิดเป็นของตนเอง ชอบทำตามเพื่อน

สรุปได้ว่า เพศชาย ไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการดำเนินชีวิตของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี

3.2 เพศหญิง ไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา แสดงว่านักศึกษาเพศหญิงบางคนมีการวางแผนการดำเนินชีวิตดี ทั้งนี้เพราะนักศึกษาหญิงบางคนมีความรับผิดชอบ

ในการเรียน ทำรายงานและการบ้านส่งสม่ำเสมอ ตั้งใจเรียน มีการวางแผนการเรียนต่อ มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีการเอาใจใส่ดูแลสุขภาพตนเอง รู้จักแบ่งเวลา รู้จักการเก็บออมเพื่อการใช้จ่ายด้านการเรียนและด้านส่วนตัว

นักศึกษาหญิงบางคนมีการวางแผนการดำเนินชีวิตไม่ดี ทั้งนี้เพราะขาดความรับผิดชอบด้านส่วนตัว ขาดการดูแลสุขภาพเอาใจใส่สุขภาพ ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ด้านการเรียน ไม่ส่งงานหรือการบ้าน ไม่วางแผนการเรียนหรือวางแผนอนาคตการทำงาน

สรุปได้ว่า เพศหญิงไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการดำเนินชีวิตของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี

3.3 ชั้นปีที่ 1 ไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา แสดงว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 บางคนอาจมีการวางแผนการดำเนินชีวิตดี ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 บางคนมีความเอาใจใส่เรื่องการเรียนรู้ เนื่องจากเพิ่งจะเปลี่ยนสถานที่เรียนใหม่จึงมีความกระตือรือร้นสูง ใส่ใจเรื่องส่วนตัวดี รู้จักแบ่งเวลาในการเรียนและดูแลสุขภาพตนเอง รู้จักสร้างสัมพันธภาพกับเพื่อนและอาจารย์ มีความอ่อนน้อมถ่อมตน ต่ออาจารย์และเจ้าหน้าที่

นักศึกษาชั้นปีที่ 1 บางคนอาจมีการวางแผนการดำเนินชีวิตไม่ดี ทั้งนี้เพราะนักศึกษาบางคนขาดความเอาใจใส่การเรียนรู้ ไม่ดูแลสุขภาพเอง เนื่องจากการเปลี่ยนสถานที่เรียนใหม่ ยังปรับตัวกับการเรียนในระดับอุดมศึกษายังไม่ได้ ขาดสัมพันธภาพกับเพื่อนและอาจารย์ ยังปรับตัวไม่ได้กับการต้องอยู่หอพักและไม่ได้วางแผนการใช้จ่ายเงินที่ดี ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย

สรุปได้ว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการดำเนินชีวิตของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี

3.4 ชั้นปีที่ 2 ไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา แสดงว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 บางคนอาจมีการวางแผนการดำเนินชีวิตดี ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 บางคนมีความเอาใจใส่เรื่องการเรียนรู้ เริ่มปรับตัวด้านการเรียน เข้ากับเพื่อนได้และปรับตัวกับการอยู่หอพักได้ รู้จักการสร้างสัมพันธภาพกับเพื่อน ใส่ใจเรื่องส่วนตัวดี แบ่งเวลาในการเรียน มีความอ่อนน้อมถ่อมตนต่ออาจารย์ในสถาบัน

นักศึกษาชั้นปีที่ 2 บางคนอาจมีการวางแผนการดำเนินชีวิตไม่ดี ทั้งนี้เพราะนักศึกษาบางคนขาดความเอาใจใส่การเรียนรู้ ไม่รู้จักการแบ่งเวลาเรียนกับเรื่องส่วนตัว ไม่ดูแลสุขภาพตนเอง และบางคนอาจเบื่อกับการเรียน ปรับตัวเข้ากับเพื่อนไม่ได้ ไม่ชอบและไม่ถนัดสาขาที่เรียน เกรดเฉลี่ยต่ำ จึงไม่ยอมเรียนและเกิดความท้อแท้ในการเรียน ไม่ชอบการอยู่หอพัก

สรุปได้ว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการดำเนินชีวิตของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี

3.5 ชั้นปีที่ 3 ไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา แสดงว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 บางคนอาจมีการวางแผนการดำเนินชีวิตดี ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 บางคนมีความ

เอาใจใส่เรื่องการเรียนรู้ เริ่มมองอนาคตตนเอง มองหาที่เตรียมที่จะศึกษาต่อ ตั้งใจเรียนให้จบ พยายามทำเกรดเฉลี่ยให้สูงเพื่อการศึกษาต่อหรือเพื่อหางานทำ ใส่ใจเรื่องส่วนตัว รู้จักแบ่งเวลาในการเรียน ดูแลสุขภาพตนเอง รู้จักการใช้เงิน เก็บออมเพื่อใช้จ่ายส่วนตัวและเพื่อศึกษาต่อ

นักศึกษาชั้นปีที่ 3 บางคนอาจมีการวางแผนการดำเนินชีวิตไม่ดี ทั้งนี้เพราะนักศึกษาบางคนขาดความเอาใจใส่การเรียนรู้ เกรดเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ต้องลงเรียนใหม่ เรียนซ้ำ คิดว่าสาขาที่เรียนยากเกินความสามารถ ไม่ดูแลตนเอง ขาดความรับผิดชอบ ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ชอบเที่ยวเตร่ ขาดสัมพันธภาพกับเพื่อนและอาจารย์

สรุปได้ว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการดำเนินชีวิตของ นักศึกษา ระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี

3.6 ชั้นปีที่ 4 ไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา แสดงว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 บางคนอาจมีการวางแผนการดำเนินชีวิตดี ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 บางคนมีความเอาใจใส่เรื่องการเรียนรู้ เตรียมตัวสอบเพื่อจบการศึกษา เตรียมสมัครงาน และหากใครต้องการเรียนต่อก็จะทบทวนหนังสือ ตำราเพื่อหาที่สอบเรียนต่อ อีกทั้งยังรู้จักการอดออมเพื่อเป็นทุนในการเรียนต่อ รู้จักแบ่งเวลาในการเรียน ดูแลสุขภาพตนเอง

นักศึกษาชั้นปีที่ 4 บางคนอาจมีการวางแผนการดำเนินชีวิตไม่ดี ทั้งนี้เพราะนักศึกษาบางคนขาดความเอาใจใส่การเรียนรู้ เรียนปีสุดท้ายเกรดเฉลี่ยยังไม่ถึงเกณฑ์ที่สามารถจบได้ ต้องลงเรียนซ้ำ บางคนเรียนอาจเรียน 4 ปียังเก็บได้ไม่ถึงหน่วยกิต บางคนทำโครงการเสร็จไม่ทันเพราะขาดการวางแผนการทำงาน ไม่รู้จักการแบ่งเวลาเรียน เวลาทำรายงาน ไม่ดูแลสุขภาพตนเอง ชอบเที่ยวเตร่ ตามเพื่อน ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย

สรุปได้ว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการดำเนินชีวิตของ นักศึกษา ระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี

3.7 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา แสดงว่านักศึกษาที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางบางคนจะมีการวางแผนการดำเนินชีวิตดี ทั้งนี้เพราะจากการจัดการเรียนการสอนและหลักสูตรการศึกษาในปัจจุบันมุ่งสร้างให้ผู้เรียนเป็นคนขยัน มีความมานะอดทน ประกอบกับสังคมยุคโลกาภิวัตน์เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้เปิดโอกาสให้ทุกคนได้รับรู้ข่าวสารข้อมูลอย่างเท่าเทียมกัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นตัวกระตุ้นให้มีจุดมุ่งหมายและแสดงพฤติกรรม เพื่อตอบสนองความต้องการให้บรรลุผลสำเร็จ (เปรมชัย สโรบล. 2542 : 72) ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุมาลี อัสวศักดิ์สกุล (2523 : 77) ศึกษาการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล จากคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษา ทศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลและบุคลิกภาพ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จิราวัลย์ มนต์กันชัย (2533 :85) ศึกษาเหตุผลในการศึกษาต่อของนักเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีเหตุจูงใจในการศึกษาไม่แตกต่างกัน

นอกจากนี้ เพ็ญศรี จินดาศักดิ์ (2535 : 92) ศึกษาการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า การเลือกอาชีพของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปร ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รพีพรรณ สุฐาปัญญากุล (2541 : 79) ศึกษาการศึกษาทัศนคติต่อการเรียนสาขาเกษตรกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนในสาขาเกษตรกรรมศาสตร์โดยรวม และหลายด้านไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อรณูช กันสิทธิ์ (2542 : 89) ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับ ทัศนคติต่อโรงเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปานกลาง ไม่พบความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อโรงเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ดังที่ ฮาร์วิกเฮอส์ท (เสาวรัตน์ จุรัตน์. 2535 : 21 ; อ้างอิงจาก Havighurst. 1963) ได้กล่าวถึงข้อสรุปของเทอร์แมน (Terman) ว่าความแตกต่างของความสำเร็จของแต่ละบุคคลที่มีระดับสติปัญญาเท่ากัน ส่วนใหญ่เนื่องจากองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา นักการศึกษา นักจิตวิทยา นักแนะแนว พยายามที่จะศึกษาค้นคว้าวิจัยว่ามีอะไรบางอย่างที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เท่าที่ปรากฏในงานวิจัยขณะนี้ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีผลต่อการเรียนและการวางแผนการดำเนินชีวิต ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีความสัมพันธ์ต่อการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา

สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี

3.8 จำนวนเงินที่ได้รับเพื่อการใช้จ่าย ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา แสดงว่านักศึกษาบางคนได้รับเงินเพื่อการใช้จ่ายในแต่ละเดือนสูงมีการวางแผนชีวิตดี ทั้งนี้เพราะนักศึกษาเหล่านี้ไม่ต้องวิตกกังวลต่อการใช้จ่าย ได้รับเงินเพื่อการใช้จ่ายอย่างเพียงพอ ใช้จ่ายตามที่ได้วางแผนไว้ ทำให้เกิดการวางแผนการใช้เงินที่ดีและเหมาะสม รู้จักคุณค่าของเงินและหากมีเงินเหลือจากการใช้จ่ายทั้งด้านการเรียนและด้านส่วนตัวจะมีการเก็บออมเงิน สำรองเงินเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉิน และหากต้องการศึกษาต่อจะมีเงินเพื่อเป็นการใช้จ่ายได้ จึงทำให้มีความสุขในการใช้ชีวิต เมื่อรู้จักการวางแผน

นักศึกษาบางคนได้รับเงินเพื่อการใช้จ่ายสูงมีการวางแผนการดำเนินชีวิตไม่ดี ทั้งนี้เพราะนักศึกษาเหล่านี้จะไม่มีการวางแผนการใช้จ่ายล่วงหน้า ไม่มีการเก็บออมเงิน ใช้จ่ายเงินเกินตัว ได้รับเงินมากเท่าใดก็จะใช้จ่ายจนหมดหรือใช้จ่ายไม่พอ ทำให้อาจเกิดนิสัยไม่ดี เกิดการเคยตัวจนคิดเป็นนิสัย ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย และหากไม่มีเงินจะทำให้เกิดการลักขโมยขึ้น

สรุปได้ว่า เงินที่ได้รับเพื่อการใช้จ่ายไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี

3.9 รายได้ของผู้ปกครอง ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา แสดงว่านักศึกษาบางคนที่มีรายได้น้อยมีการวางแผนการดำเนินชีวิตดี ทั้งนี้เพราะในบางครั้ง

การศึกษาในระดับอุดมศึกษาต้องได้รับการสนับสนุนเงินจากทางครอบครัวด้วย เช่น ค่าอุปกรณ์การเรียน การเรียนพิเศษ การทำรายงาน และหากผู้ปกครองมีรายได้ต่ำอาจทำให้นักศึกษารู้จักขยันเรียนและหางานนอกเวลาทำเพื่อหารายได้เพิ่มให้กับครอบครัว รู้จักคุณค่าของเงิน มีการวางแผนการใช้จ่าย มองการณ์ไกล ถึงอนาคต และมีการเก็บออมเงินเพื่อเป็นทุนในการศึกษาของตนเอง

นักศึกษาบางคนผู้ปกครองมีรายได้น้อยมีการวางแผนการดำเนินชีวิตไม่ดี ทั้งนี้เพราะทำให้ไม่มีเงินสนับสนุนการศึกษา นักศึกษาต้องกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา อีกทั้งไม่มีโอกาสศึกษาต่อ ขาดโอกาสทางการศึกษา ทำให้นักศึกษาไม่สนใจเรียน หรือไม่มีอุปกรณ์ทางการเรียนที่ดีเหมือนเพื่อน จึงทำให้ไม่อยากเรียน ไม่คิดถึงการวางแผนการดำเนินชีวิตปล่อยให้ไปไปตามกาลเวลา

สรุปได้ว่า รายได้ของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการดำเนินชีวิตของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี

3.10 อาชีพของผู้ปกครอง รับราชการ-รัฐวิสาหกิจ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา แสดงว่าผู้ปกครองนักศึกษบางคนประกอบอาชีพ รับราชการ-รัฐวิสาหกิจมีการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาดี ทั้งนี้เพราะนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ-รัฐวิสาหกิจมีความปรารถนาให้บุตรประสบความสำเร็จในชีวิต มีความมั่นคงด้านการทำงานสามารถสนับสนุนด้านการเรียนได้เต็มที่ โดยนักศึกษาไม่จำเป็นต้องประกอบอาชีพเดียวกับผู้ปกครอง ดังทฤษฎีของ โร (ปาริชาติ พรหมสุวรรณ. 2538 : 45 ; อ้างอิงมาจาก Roe. 1964) ที่เชื่อว่าการตอบสนองต่อความต้องการของบุคคลมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ ซึ่งความต้องการต่างๆ ประกอบด้วยความต้องการการยอมรับนับถือ ความต้องการตำแหน่ง ความต้องการความมั่นคง ความต้องการทางเศรษฐกิจ ตลอดจนความต้องการอิสรภาพ ดังนั้นผลจึงออกมาไม่แตกต่างกัน ไม่ว่าผู้ปกครองของนักเรียนจะประกอบอาชีพใดก็ตาม จึงมีความเป็นไปได้ว่าการประกอบอาชีพของผู้ปกครองไม่ได้มีความสัมพันธ์ต่อการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับของ เปรมชัย สโรบล (2542 : 67) ศึกษาเหตุจูงใจในการศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าของนักเรียนเตรียมทหาร พบว่า นักเรียนเตรียมทหารที่อาชีพบิดามารดาต่างกันมีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าโดยรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน

นักศึกษาบางคนผู้ปกครองประกอบอาชีพ รับราชการ-รัฐวิสาหกิจมีการวางแผนการดำเนินชีวิตไม่ดี ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพ รับราชการ-รัฐวิสาหกิจ ต้องมีหน้าที่รับผิดชอบมาก ทำงานทั้งวันจันทร์-ศุกร์ หรือต้องออกราชการต่างจังหวัด จึงทำให้ไม่มีเวลาให้ดูแลเอาใจใส่ สนใจนักศึกษาและครอบครัว ขาดสัมพันธ์ภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง และอาชีพรับราชการเป็นอาชีพที่มีรายได้น้อย จึงอาจไม่พอเพียงต่อการส่งนักศึกษาเรียนต่อได้

สรุปได้ว่า อาชีพของผู้ปกครอง รับราชการ-รัฐวิสาหกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการดำเนินชีวิตของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี

3.11 สถานภาพสมรสของผู้ปกครองคู่ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา แสดงว่านักศึกษบางคนผู้ปกครองมีสถานภาพสมรสคู่มีการวางแผนการดำเนินชีวิตดี

ทั้งนี้เพราะสถานภาพของผู้ปกครองของนักศึกษาบางคู่มีการวางแผนการดำเนินชีวิตที่ดี มีความรัก ความอบอุ่นในครอบครัว มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ให้คำแนะนำ คำปรึกษาแก่นักศึกษา และ ครอบครัวมีความรักใคร่สามัคคีกัน จึงทำให้มีการวางแผนการดำเนินชีวิตดีไปด้วย

สถานภาพของผู้ปกครองของนักศึกษาบางคนมีการวางแผนการดำเนินชีวิตไม่ดี ทั้งนี้เพราะ ความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่ดี มีการทะเลาะ ขัดแย้งกันในครอบครัว ผู้ปกครองไม่มีเวลาให้นักศึกษา ไม่มีความเป็นอิสระในการใช้จ่าย ทำให้เกิดปัญหาต่างๆ มากมาย จึงทำให้มีการวางแผนการดำเนินชีวิตไม่ดี ไปด้วย

สรุปได้ว่า สถานภาพสมรสของผู้ปกครองคู่ ไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการดำเนินชีวิต ของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี

3.12 สถานภาพสมรสของผู้ปกครองหม้าย ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการวางแผนการดำเนิน ชีวิตของนักศึกษา แสดงว่านักศึกษาบางคนที่ผู้ปกครองมีสถานภาพสมรสหม้ายมีการวางแผนการดำเนิน ชีวิตดี ทั้งนี้เพราะประการหนึ่งผู้ปกครองของนักศึกษาที่มีครอบครัวแล้ว และมีปัญหาขัดแย้งกับคู่สมรส ของตนเองไม่สามารถอดทนอยู่ด้วยกันได้ จึงตัดสินใจเลิกรากันไป เมื่ออยู่เป็นหม้ายกลับทำให้แบบแผน ชีวิตดีขึ้น และอีกประการหนึ่งคือหม้ายที่เกิดจากคู่สมรสถึงแก่กรรม ดังนั้นการเป็นหม้ายคือการอยู่คนเดียว โดยไม่มีภาระรับผิดชอบ จึงทำให้มีเวลาให้นักศึกษาเต็มที่ สามารถรับฟังและให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาได้

สถานภาพหม้ายของผู้ปกครองของนักศึกษาบางคนที่มีการวางแผนการดำเนินชีวิตที่ไม่ดี ทั้งนี้ เพราะผู้ปกครองนักศึกษาอาจมองทุกอย่างไปในแง่ลบเหมือนที่ตนเคยประสบมาทำให้ต้องไปลงกับ นักศึกษา นักศึกษาบางคนอาจจะกลัวการมีครอบครัว กลัวจะเป็นอย่างผู้ปกครองจึงทำให้เกิดการเบี่ยงเบน ทางเพศ คิดยาเสพติดเพื่อลดปมด้อยของตนเอง จึงทำให้มีการวางแผนการดำเนินชีวิตไม่ดี

สรุปได้ว่า สถานภาพสมรสของผู้ปกครองหม้าย ไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการดำเนิน ชีวิตของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี

3.13 นิสัยทางการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา แสดงว่านักศึกษาบางคนมีนิสัยทางการเรียนดีมีการวางแผนการดำเนินชีวิตดี ทั้งนี้เพราะนักศึกษามีนิสัย ทางการเรียนดี มักเป็นเด็กที่มีความรับผิดชอบ ทะเยอทะยาน กระตือรือร้นรู้จักฟังตนเองและรู้วิธีการ วางแผนทางการเรียนดี ซึ่งเป็นลักษณะของผู้ที่มีวิธีการศึกษาค้นคว้า มีกระบวนการแก้ปัญหาที่ดีกว่า นักศึกษาที่มีนิสัยทางการเรียนไม่ดี และรู้จักใช้เวลาเรียน อันได้แก่การรู้จักใช้เวลาได้อย่างเหมาะสมใน ด้านการเรียนและการทำงาน อันได้แก่ การเตรียมงานก่อนลงมือทำ รู้จักแหล่งข้อมูลที่ต้องการทราบ และทำงานได้อย่างเป็นระเบียบรอบคอบถูกต้อง ทำให้ได้ผลการเรียนที่ดีกว่า ซึ่งเป็นการเสริมแรงให้ นักศึกษาที่มีนิสัยทางการเรียนดีต่อไป เพราะนักศึกษาที่มีผลการเรียนดี ย่อมได้รับการยอมรับ มากกว่า นักศึกษาที่มีผล การเรียนต่ำ (ชาติชาย หมั่นสมัคร : 2542)

นักศึกษาบางคนที่มีนิสัยทางเรียนไม่ดีก็ย่อมมีการวางแผนการดำเนินชีวิตไม่ดี ทั้งนี้เพราะนักศึกษาบางคนไม่สนใจ ไม่ตั้งใจเรียน ขาดความรับผิดชอบด้านการเรียน ไม่เคยคิดถึงเรื่องอนาคตการจบการศึกษาและการศึกษาต่อ ท้อแท้ทางการเรียน จึงทำให้การวางแผนการดำเนินชีวิตไม่ดี

สรุปได้ว่า นิสัยทางการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการดำเนินชีวิตของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี

3.14 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาด้วยกัน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา แสดงว่านักศึกษาบางคนที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาด้วยกันดีต่อการวางแผนการดำเนินชีวิตดี ทั้งนี้เพราะนักศึกษามีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีความรักความห่วงใยซึ่งกันและกันจะทำให้ศึกษาความมั่นใจในตนเอง มีความอบอุ่น ความสุข มีสุขภาพกายและจิตดี ส่งผลให้นักศึกษาทำกิจกรรมต่างๆ กับเพื่อนได้อย่างดี

นักศึกษาบางคนมีสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาด้วยกันไม่ดีก็ย่อมมีการวางแผนการดำเนินชีวิตไม่ดี ทั้งนี้เพราะความสัมพันธ์ที่ไม่ดีจะส่งผลให้นักศึกษาไม่ยอมมาเรียน เข้ากับเพื่อนไม่ได้ ไม่สามารถอยู่ในสังคมได้ ขาดคนคอยรับฟังและปรึกษาทั้งด้านการเรียนและเรื่องส่วนตัว เพราะคนเราไม่สามารถที่จะเรียนคนเดียวได้ต้องมีเพื่อนคอยช่วยเหลือจึงทำให้การวางแผนการดำเนินชีวิตไม่ดี

สรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาด้วยกัน ไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการดำเนินชีวิตของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี

4. ตัวแปรที่ส่งผลต่อการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ตัวแปรโดยเรียงลำดับจาก ตัวแปรที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต (X_{17}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับบิดามารดา (X_{18}) และอาชีพของผู้ปกครอง รับจ้าง (X_{12}) ซึ่งอภิปรายได้ดังนี้

4.1 ลักษณะมุ่งอนาคตส่งผลต่อการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา เป็นอันดับหนึ่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักศึกษาที่มีลักษณะมุ่งอนาคตดีทำให้มีการวางแผนการดำเนินชีวิตดี ทั้งนี้เพราะนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษาจะมีความคิดเป็นของตนเอง รู้จักการเลือกในสิ่งที่ตนชอบ สิ่งที่ตนถนัด มีความอดทนและตั้งใจเรียนเพื่อให้สำเร็จตามกำหนด รู้จักการประหยัดอดออม ปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสม รู้จักหน้าที่ของตนเอง รู้จักคิดและวางแผนก่อนทำเสมอ ปฏิบัติตนอยู่ในกรอบของความดี มีการวางแผนการประกอบอาชีพในอนาคต ดังนั้นลักษณะมุ่งอนาคตจึงส่งผลต่อการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา

4.2 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับบิดามารดาส่งผลต่อการวางแผน การดำเนินชีวิตของนักศึกษาเป็นอันดับสอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักศึกษาที่มี สัมพันธภาพระหว่างบิดามารดาดีทำให้มีการวางแผนการดำเนินชีวิตดี ทั้งนี้เพราะครอบครัวเป็นสถาบันสังคมอันดับแรกและสำคัญที่สุดที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา การที่บิดามารดาให้ความรักความห่วงใยต่อนักศึกษา ให้กำลังใจและไว้วางใจในการทำกิจกรรมของนักศึกษา เป็นที่ปรึกษาและให้คำแนะนำ

ทั้งในด้านการเรียนและด้านส่วนตัวกับนักศึกษา ก็ทำให้นักศึกษาเกิดความรู้สึกอบอุ่น มีความสุขในการดำรงชีวิต และสามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่ผ่านเข้ามาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และถึงแม้ว่าตนเองจะไม่สามารถแก้ไขได้ก็อาจจะขอความช่วยเหลือจากบิดามารดาได้ ดังนั้นสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับบิดามารดาจึงส่งผลต่อการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา

4.1 อาชีพของผู้ปกครอง รับจ้างส่งผลทางลบต่อการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาเป็นอันดับที่สาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้างมีการวางแผนการดำเนินชีวิตดี ทั้งนี้เพราะนอกจากความลักษณะมุ่งอนาคตและความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับบิดามารดาแล้ว การประกอบอาชีพของผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพรับจ้างส่งผลทางลบต่อการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา กล่าวคือ ผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพรับจ้างโดยส่วนมากจะมีรายได้น้อยจึงต้องการสนับสนุนให้นักศึกษาเรียนเพื่อเป็นการสร้างอนาคต แต่ถ้าผู้ปกครองมีรายได้น้อยก็ไม่สามารถส่งให้นักศึกษาเรียนได้ สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่เป็นอุปสรรคของชีวิต แต่หากนักศึกษารู้จักการรับผิดชอบ รู้จักหน้าที่ของตนเอง ก็จะส่งผลต่อตนเองและครอบครัว นำไปการวางแผนการดำเนินชีวิตที่ดีของนักศึกษา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถใช้เป็นข้อมูลให้สถานศึกษา ผู้บริหาร อาจารย์ ผู้ปกครอง ทราบว่าตัวแปรที่ส่งผลต่อการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยสุด ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับบิดามารดาและอาชีพของผู้ปกครอง รับจ้าง เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางแผนนโยบายในการพัฒนาการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษา ตลอดจนใช้เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารในการวางแผนการพัฒนาการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาต่อไป

2. จากการศึกษาพบว่า ตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคต ตัวแปรสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับบิดามารดา และตัวแปรอาชีพของผู้ปกครอง รับจ้าง สามารถพยากรณ์การวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาได้ดี ดังนั้นผู้ปกครองและผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญส่งเสริม ลักษณะมุ่งอนาคต สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับบิดามารดา อาชีพของผู้ปกครอง รับจ้าง เพื่อที่จะส่งผลต่อการดำรงชีวิตทางครอบครัวและที่สถานศึกษาที่ดีต่อไป

3. สำหรับอาจารย์และผู้ปกครองควรให้ความรัก ความอบอุ่น และความใกล้ชิด คอยแนะนำหรือให้การเอาใจใส่ เพื่อที่จะเป็นการทำให้การวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาดียิ่งขึ้นต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาในสถานศึกษาอื่นๆ บ้าง เช่น มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยรังสิต ที่มีนักศึกษาจำนวนมาก จะทำให้ได้ข้อมูลเพิ่มเติมมากขึ้น เพื่อพัฒนาการวางแผนการดำเนินชีวิตให้ดียิ่งขึ้น เป็นต้น
2. ควรศึกษาปัจจัยด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการดำเนินชีวิต เช่น รายละเอียดค่าใช้จ่าย ภูมิปัญญา นิสัยในการอุปโภคบริโภค เป็นต้น
3. ควรเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาโดยวิธีอื่นร่วมด้วย เช่น การสัมภาษณ์ควบคู่ไปกับการใช้แบบสอบถาม เป็นต้น
4. ควรนำปัจจัยที่พยากรณ์ได้ดีที่สุด คือ ลักษณะมุ่งอนาคต ไปพัฒนาโดยใช้เทคนิคทางจิตวิทยา เช่น การปรับพฤติกรรม กิจกรรมกลุ่ม เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ อุ๋นใจ.(2535). ผลของการใช้เทคนิคการพยากรณ์ที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสามร้อยยอดวิทยาคม จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กรรณิการ์ ชิใจงาม. (2542). การศึกษาค่านิยมในการดำเนินชีวิตและการดำเนินชีวิตของครูสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร.
- กันยา สุวรรณแสง. (2533). การพัฒนาบุคลิกภาพและการปรับตัว. กรุงเทพฯ : บำรุงสาส์น.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ,สำนักงาน. แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540-2544. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์พัฒนาหลักสูตร , 2540.
- จรรยา สุวรรณทัต. (2531). ประมวลบทความวิชาการระหว่างปีพุทธศักราช 2526 – 2531 ฉบับอภิธานนาการครบรอบ 33 ปี สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์เยาวชนไทยกับการมุ่งอนาคต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .
- จักรวาล ภูวพันธ์. (2537). ผลของการเข้าร่วมกิจกรรมที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีกรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร.
- จิตรา วสุวานิส. (2538). สุขภาพจิตและการปรับอารมณ์. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ป.สัมพันธ์พานิชย์.
- จิราวัลย์ มนต์กันชัย. (2533). เหตุผลในการศึกษาต่อของนักเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ถ่ายเอกสาร.
- ฉวีวรรณ สุขพันธ์โพธาราม. (2527). พัฒนาการวัยรุ่นและบทบาทครู. กรุงเทพฯ : มิตรนราการพิมพ์.
- ชิววัฒน์ นิเจนตร. (2522). สภาพเชิงจิตและสังคมในโรงเรียนกับสุขภาพจิตของนักเรียนวัยรุ่นเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ด. (พัฒนศึกษาศาสตร์) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจจนีก. (2520). จริยธรรมของเยาวชนไทย รายงานวิจัย ฉบับที่ 21. กรุงเทพฯ : กรมการศาสนา.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน , อรพินทร์ ชูชมและสุภาพร ลอยด์. (2529). รายงานการควบคุมอิทธิพลสื่อมวลชนของครอบครัวกับจิตลักษณะที่สำคัญของเยาวชนไทย. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร.
- คุษฎี จุลาสัย และคนอื่นๆ . (2531). ขั้นตอนทางจิตวิทยาของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : สถาบันภาษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

- ธีระพร อูรรโณ. (2529). รายงานผลการวิจัยเรื่องพฤติกรรมจริยธรรมในสังคม : ศึกษาตามแนวทางจิตวิทยาสังคม. รายงานวิจัยฉบับที่ 16 กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นพรัตน์ มหากาญจนกุล. (2537). ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อด้านสุขภาพกับแบบแผนการดำเนินชีวิตของพนักงานหญิงในโรงงานอุตสาหกรรมรองเท้า. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นวลศิริ เปาโรหิตย์. (2533). รูปแบบการอบรมการวางแผนชีวิตและอาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพ ชีวิตสำหรับนิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยเปิดของรัฐ. กรุงเทพฯ.
- นวลศิริ เปาโรหิตย์. (2533). สุขภาพจิตและการปรับอารมณ์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ม.ป.ป.
- นาตยา ปิลันธนานนท์. (2526). อนาคตศาสตร์. กรุงเทพฯ : พีรพิธนา.
- บุญศรี จิงธนาเจริญเลิศ. (2530). ผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการปรับตัวกับเพื่อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนนทรีวิทยา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร.
- ประกอบ คุปรัตน์. (2530). นิสิตนักศึกษาในความเป็นผู้นำเป้าหมายและอำนาจในสถาบันอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประกายทิพย์ พิชัย. (2539). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร.
- ประเทิน มหาจันทร์. (2521). การศึกษากับการกระทำผิดกฎหมายของเยาวชน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร.
- ประภาศรี สุฉันทบุตร. (2522). สภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยรามคำแหงในทัศนะของนักศึกษา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปิยกาญจน์ กิจอุดมทรัพย์. (2539). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตของนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่าง. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ปิยะฉัตร เนนเลิศ. (2524). การศึกษาปัญหาสังคมและผู้พยายามกระทำอัตวินิบาตกรรม ศึกษาเฉพาะกรณี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- เปรมชัย สโรบล , พ.ท. (2542). เหตุจูงใจในการศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าของนักเรียนเตรียมทหาร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

- เปรมสุริย์ เชื้อมทอง. (2531). การศึกษาเปรียบเทียบปัญหาสุขภาพจิตของเด็กวัยรุ่นในสถานสงเคราะห์กับเด็กวัยรุ่นในโรงเรียน. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์.(2530). สุขภาพจิตเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์บัณฑิตการพิมพ์.
_____. (2538). เอกสารประกอบการสอนวิชาการทดสอบทางจิตวิทยา. หน้า 1.
- พนิดา ลินสุวรรณ. (2527). การเปรียบเทียบลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในวิชาสังคมศึกษา เรื่องปัญหาสิ่งแวดล้อมด้วยการสอนโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์กับการสอนแบบบรรยาย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. (2530). จิตวิทยาครอบครัว. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพ็ญศรี จินดาศักดิ์. (2535). การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดชลบุรี. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- เพ็ญแข ประจันปัจฉิม. (2526). “ลักษณะมุ่งอนาคต,” เอกสารการสอนชุดวิชาพัฒนาการวัยรุ่นและการอบรมหน่วยที่ 9 – 15. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ไพฑูริย์ ลินลารัตน์. (2524). เสริมสมรรถภาพบัณฑิตศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- เขาวนารถ อุทัยมกุล. (2538). สภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในทัศนะของอาจารย์และนักศึกษา. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร.
- รพีพรรณ สุฐาปัญญาณกุล. (2541). การศึกษาทัศนคติต่อการเรียนสาขากรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในกรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- รัชณี ฝนทองมงคล. (2538). การดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุภายหลังเกษียณอายุราชการ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- รัตนา ประเสริฐสม. (2526). การสร้างจิตลักษณะส่งเสริมอนามัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2538). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- รุจ วรจักษ์. (2519). แนะนำการทำมาหากินของชาวบ้าน. กรุงเทพฯ : บรรณกิจ.
- วรภรณ์ แดงเจริญ (2544). ตัวแปรที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเลือกแหล่งอาหารเรือของนักเรียนเตรียมทหาร

โรงเรียนเตรียมทหาร ในสังกัดยุทธศึกษา กองบัญชาการทหารสูงสุด กระทรวงกลาโหม.
สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

วัฒนา พุ่มเล็ก. (2533). การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำกว่านักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูงระดับ
มัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

วัฒนา ณ ระนอง. (2534 , พฤศจิกายน). Lifestyle “คนรุ่นใหม่ในกรุงเทพมหานคร,” คู่แข่ง. 12 : 134
วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2527). รายงานการวิจัยเรื่องนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา.
กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิจิตร อาวะกุล. (2537). เทคนิคมนุษยสัมพันธ์. กรุงเทพฯ : โอ เอส พรินติ้งเฮาส์การพิมพ์.

วิเชียร เกตุสิงห์. (2530). หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช
ศักดิ์ดา พัยคมโส. (2545). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำรงชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียน
วัดสะแกงาม เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร. กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ศรันย์ ชัยวงษา. (2545). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแบบแผนการดำเนินชีวิตของข้าราชการครูที่เป็นสมาชิกสหกรณ์
ออมทรัพย์ครูกรุงเทพมหานคร เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท กศ.ม.
(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สมจิตต์ เพิ่มพูน. (2532). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษา โดยใช้เทคนิคการพยากรณ์กับการสอนตามคู่มือครู.
ปริญญาโท กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สุพัตรา สุภาพ. (2521). จะเลือกคูครองอย่างไรดี. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุภัทรา วังชากร. (2542). การศึกษาอัตมโนทัศน์และการวางแผนการดำเนินชีวิตของคนพิการใน
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล. ปริญญาโท กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุภา มาลากุล. (2518). “สุขภาพจิตของเด็กนักเรียน” การอบรมครูแนะแนวรุ่น 1. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ.

สุมาลี อัสวศักดิ์สกุล. (2523). การพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล จากคะแนน
สอบคัดเลือกเข้าศึกษา ทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล และบุคลิกภาพ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

- สุวรรณ จันทสาร. (2543). การศึกษาคุณภาพชีวิตของครูผู้รับผิดชอบงานแนะแนวของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2533). สหสัมพันธ์พหุคุณระหว่างองค์ประกอบด้านเขavnปัญหา ปัญหาส่วนตัวนิสัย และทัศนคติทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- เสาวรัตน์ จุลรัตน์. (2535). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้นในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เสาวลักษณ์ เลิศดำรงเดช , ศิริพร ทองบ่อ และจีรังกุล เมืองแก้ว. (2525). “โครงการสำรวจสุขภาพจิตเด็กวัยรุ่น, “สุขภาพจิตเด็กและเยาวชนและงานสาธารณสุขมูลฐาน. กรุงเทพฯ : กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข.
- อรนุช กันสิทธิ์. (2542). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อโรงเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- อรนุช ฐีรังษ์. (2544). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตในการทำงานของพยาบาล โรงพยาบาลจังหวัดนนทบุรี. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัจฉรา จังพานิช. (2541). แบบแผนชีวิตของผู้ป่วยไตวายเรื้อรังในโรงพยาบาลวชิรพยาบาล. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัมพร โอตระกูล. (2521). “ศึกษาสุขภาพจิตผู้รับบริการศูนย์สุขภาพจิต,” วารสารจิตวิทยาคลินิก. 9 : 144 – 145.
- อุทุมพร จามรมาน. (2528). คุณภาพชีวิตของคนกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุทุมพร ทองอุไร. (2522). ความคิดเห็นของประชาชนต่อมหาวิทยาลัยเปิด. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Baskin, Samul. (1968). **Higher Education**. New York : McGraw Hill Book Company.
- Cogan, Morris L. (1995, January). “Studies of Teacher Behaavior,” **The Journal of Experimental Education**. 26 (116): 135 ; .
- David, James S. and Pual A Hare. (1956, Winter). “Button – Down Collar Culture : A Study of Undergraduate Lift at a Men’s College,” **Human Organization**. 14 (22) : 13 – 20 .

- Hessong, Robert F. and Thomas H. Weeks. (1987). **Introduction to Education**. New York : Macmillan Publishing Company.
- Jakobovits, Leon A. (1971). **Foreign Language Learning : A Psycholinguistic Analysis of the saws**. Rowel, Massachusetts : Newbury House.
- Kanner and others. (1975). "The Mental Environment," **Child Psychiatry**. 3rd ed., Menasha : George Banta.
- Kaplan, Louis. (1959). **Mental Health and Human Relation in Education**. New York : Harper and Brothers.
- Lamm, Helmut, Rolf W. Schmidt and Gisela Trommsdorff. (1976, September). "Ses and Social Class as Degemirant fo Future Orientaltion (Time Perceptive(in Adolescents)," **Jourma of Personality and Social Psychology**. 54 (3) : 317-326.
- Mcclelland, D.C. and D.G. Winter. (1969). **Motivation Economic Achievement**. The Free Purse.
- Meade, Rober D. (1971, January). "Future Time Perceptive of college Students in Amereca and India," **Journal of Social Psychology**. (14) : 49-54.
- Mischel, W. (1974). "Processes in Delay of Gratification," in L. berkowitz Zed.X Advances in **Experimental Social Psychology**. Vol. 7. New York : Academic Press.
- Munro, A. (1966). "Parental Deprivation in Depressive Patient," **British Psychiatry**. 32 (6) : 433-457
- Penter, N.J. (1987). **Health Promotion in Nursing Practice**. California : Appleton & Lange.
- Redlich, Fritz. (1987, January). "Trends in America Mental Health," **America Journal of Psychiatry**. 135 (9) : 229-230
- Ringness, Thomas A. (1968). **Mental Health in the School**. New York : Random House.
- Walker. S.N., Sechrist. And N.J. Pender (1990, September-October). "**A Spanist Language of the Health-Promoting lifestyle Profile.**" . 39(27) : 268-273
- Watson . R.L. and Henry Clay Lindgren. (1973). **Psychology of the Child**. 3rd ed., New York : John Willing & Son.
- Wolk, Rochelle Breindel. (1971, February). "The Dimensions of Future Time Perspective in Black and White Children," **Dissertation Abstracts International**. 31 (10) : 6277-B
- Wrenn, C. Gilbert and Larsen P. Robert. (1969). **Studying Effectively**. Stanford : Stanford University Press.
- Wright, D. (1975). **The Psychology of Moral Behavior**. Middlesex, England : Penguin Books Ltd.,

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

หนังสือรับรอง

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง **ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี**

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อรวบรวมข้อมูล ในเรื่องตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี การตอบแบบสอบถามนี้จึงเป็นไปตามความรู้สึกนึกคิดของผู้ตอบโดยแท้จริงและไม่มีข้อมูลใดถูกหรือผิด ข้อมูลที่ได้จะสรุปออกมาในภาพรวม เพื่อให้มองเห็นภาพรวมของตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อ การวางแผนการดำเนินชีวิต ดังนั้นจึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 7 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับบิดามารดา

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน

ตอนที่ 7 แบบสอบถามการวางแผนการดำเนินชีวิต

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

สุทธิลักษณ์ ชนะสุข

นิสิตปริญญาโท สาขาจิตวิทยาการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย 3 ลงใน () หน้าข้อความที่เป็นจริงและเติมข้อความลงในช่องว่าง ซึ่งตรงกับลักษณะเฉพาะของท่านตามความเป็นจริงในปัจจุบันให้ครบถ้วน

1. เพศ () ชาย
() หญิง
2. ระดับชั้นปี () ชั้นปีที่ 1
() ชั้นปีที่ 2
() ชั้นปีที่ 3
() ชั้นปีที่ 4
3. เกรดเฉลี่ยสะสม
4. จำนวนเงินที่ได้รับเพื่อค่าใช้จ่าย บาท
5. ผู้ปกครองของนักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนประมาณ บาท
6. อาชีพของผู้ปกครอง
() รับราชการ – รัฐวิสาหกิจ
() กู้ขาย – ธุรกิจส่วนตัว
() รับจ้าง
7. สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง
() โสด
() คู่
() หม้าย

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านข้อความเกี่ยวกับสิ่งที่นักศึกษาระทำเป็นประจำเกี่ยวกับการเรียน แล้วทำ

เครื่องหมาย **3** ลงในช่องใดช่องหนึ่งเพียงช่องเดียว ดังนี้

เป็นประจำ หมายถึง ตรงกับการกระทำของนักศึกษาทุกครั้ง

บ่อย หมายถึง ตรงกับการกระทำของนักศึกษาเกือบทุกครั้ง

บางครั้ง หมายถึง ตรงกับการกระทำของนักศึกษบ้างไม่ตรงบ้าง

น้อยครั้ง หมายถึง ตรงกับการกระทำของนักศึกษาน้อยครั้งมาก

นาน ๆ ครั้ง หมายถึง ตรงกับการกระทำของนักศึกษาน้อยครั้งมากจนแทบไม่เกิดขึ้นเลย

ข้อที่	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อย	บางครั้ง	น้อยครั้ง	นาน ๆ ครั้ง
1	นักศึกษาไม่เคยแบ่งเวลาในการอ่านหนังสือสอบ					
2	นักศึกษาทำแบบฝึกหัดที่ได้รับมอบหมายเสร็จเรียบร้อยทุกครั้ง					
3	นักศึกษาไม่มีเวลาทบทวนบทเรียน					
4	นักศึกษานำงานอื่นมาทำขณะที่อาจารย์สอน					
5	นักศึกษาจดบันทึกคำบรรยายขณะที่ฟังอาจารย์สอน					
6	นักศึกษาคิดเรื่องอื่นขณะที่ฟังอาจารย์สอน					
7	นักศึกษาตั้งใจเรียนในวิชาที่ชอบเท่านั้น					
8	นักศึกษาไม่ได้เตรียมตัวในการทดสอบบ่อย					
9	นักศึกษาอ่านเนื้อหาของบทเรียนล่วงหน้าก่อนที่อาจารย์จะสอน					
10	นักศึกษาไม่เคยวางแผนในการอ่านหนังสือสอบ					
11	นักศึกษาทำการบ้านไม่ทันเลยต้องลอกเพื่อน					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย 3 ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของ
นักศึกษามากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด

จริง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามาก

จริงบ้าง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้างไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อย

จริงน้อยที่สุด ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	นักศึกษาตั้งใจเรียนเพื่อประสบ ความสำเร็จในการเรียน					
2	นักศึกษาคิดว่าการศึกษจะทำให้ไม่อด ตาย					
3	นักศึกษาใช้ความพยายามในการเรียน ให้มากที่สุดเพื่อจะได้มีงานทำที่ดี					
4	ถ้านักศึกษาต้องทำงานชิ้นหนึ่ง นักศึกษาวางแผนทุกอย่างไว้ล่วงหน้า ว่าทำงานอย่างไรบ้าง					
5	นักศึกษอดทนต่อการเรียน ไม่ว่าจะ ยากลำบากเพียงใด					
6	ถึงนักศึกษาไม่ชอบวิชาใด นักศึกษาก็ จะพยายามตั้งใจเรียนเพื่อให้สอบได้ คะแนนดี					
7	นักศึกษาคิดถึงการประกอบอาชีพใน อนาคต					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับ บิดามารดา

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย 3 ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของ
นักศึกษามากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด

จริง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามาก

จริงบ้าง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้างไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อย

จริงน้อยที่สุด ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	บิดามารดาสนใจการเข้าร่วมกิจกรรมที่ นักศึกษปฏิบัติที่วิทยาลัย					
2	บิดามารดาส่งเสริมให้นักศึกษาเล่นกีฬา					
3	บิดามารดาคอยตักเตือนให้นักศึกษาทำ การบ้าน					
4	ถ้านักศึกษาเป็นอะไรไป คนที่เสียใจ ที่สุดคือบิดามารดา					
5	บิดามารดาส่งเสริมความสามารถพิเศษ ของนักศึกษา					
6	เมื่อใกล้สอบบิดามารดาให้กำลังใจ นักศึกษาในการอ่านหนังสือสอบ					
7	นักศึกษาปรึกษาปัญหาทุกเรื่องกับบิดา มารดา					
8	นักศึกษที่ตั้งใจเรียนตามความตั้งใจของ บิดามารดา					
9	นักศึกษขออนุญาตทุกครั้งเมื่อออก นอกบ้าน					
10	นักศึกษปฏิบัติตามกฎระเบียบของ บิดามารดา					

ข้อ ที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
11	นักศึกษาเล่าเรื่องราวต่างๆ ของเพื่อน ให้บิดามารดาฟัง					
12	นักศึกษาเล่าเรื่องราวต่างๆ ที่ประสบมา ให้บิดามารดาฟัง					
13	เมื่อมีปัญหา นักศึกษามักปรึกษาปัญหา กับบิดามารดาเสมอ					
14	นักศึกษารักและภูมิใจในตัวบิดามารดา					
15	นักศึกษาตั้งใจเรียนเพื่อให้บิดามารดา ภูมิใจในตัว of นักศึกษา					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย 3 ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของ
นักศึกษามากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด

จริง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามาก

จริงบ้าง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้างไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อย

จริงน้อยที่สุด ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	อาจารย์สนใจความเป็นอยู่ของ นักศึกษา					
2	อาจารย์มีความยุติธรรมกับนักศึกษา					
3	นักศึกษาส่งงานเฉพาะวิชาที่ชอบ					
4	อาจารย์ให้ความเป็นกันเองกับ นักศึกษา					

ข้อ ที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
5	อาจารย์จะไม่พอใจเมื่อนักศึกษาแสดง ความคิดเห็น					
6	อาจารย์ไม่ให้ความสำคัญกับนักศึกษา ในฐานะที่เป็นนักศึกษาคนหนึ่งของ ห้องเรียน					
7	เมื่อนักศึกษามีปัญหาด้านการเรียนจะ พบอาจารย์ยากทำให้เบื่อกการเรียนใน วิชานั้น					
8	นักศึกษาส่งงานตรงเวลาที่อาจารย์ กำหนด					
9	นักศึกษาพยายามปฏิบัติตามที่อาจารย์ สอน					
10	นักศึกษาตั้งใจเรียนทุกวิชา					
11	นักศึกษาจะปรึกษาอาจารย์ทันทีที่มี ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเรียน					
12	นักศึกษามีโอกาสแสดงความคิดเห็น ร่วมกับอาจารย์					
13	นักศึกษาไม่กล้าถามอาจารย์เมื่อไม่ เข้าใจบทเรียน					
14	นักศึกษาสามารถปรึกษาเรื่องส่วนตัว กับอาจารย์ได้					

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย 3 ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของ
นักศึกษามากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด

จริง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามาก

จริงบ้าง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้างไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อย

จริงน้อยที่สุด ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	เพื่อนของนักศึกษาเห็นแก่ตัวไม่ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน					
2	เพื่อนของนักศึกษาสามารถพูดคุยกับ ข้าพเจ้าได้ทุกเรื่อง					
3	เพื่อนๆ ยอมรับความคิดเห็นของ นักศึกษา					
4	เพื่อนในห้องต่างคนต่างอยู่ไม่สนใจซึ่ง กันและกัน					
5	เพื่อนไม่มีความจริงใจต่อนักศึกษา					
6	เพื่อนของนักศึกษาเห็นแก่ตัว ไม่ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน					
7	นักศึกษาชอบการทำงานคนเดียว มากกว่าการทำงานเป็นกลุ่ม					
8	เพื่อนไม่ให้ความช่วยเหลือด้านการ เรียนเมื่อนักศึกษาขอความช่วยเหลือ					
9	เมื่อมีปัญหา นักศึกษาไม่สามารถ ปรึกษาเพื่อนได้					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามการวางแผนการดำเนินชีวิต

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของ
นักศึกษามากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด

จริง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามาก

จริงบ้าง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้างไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อย

จริงน้อยที่สุด ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	นักศึกษามีความปรารถนาที่จะศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้นไป					
2	เมื่อเรียนจบแล้วนักศึกษามีสถาบันที่จะ ศึกษาต่ออยู่ในใจ					
3	นักศึกษาตั้งใจเรียนเพื่อให้จบตาม หลักสูตรที่กำหนด					
4	นักศึกษาพยายามตั้งใจเรียนเพื่อเป็น พื้นฐานในการศึกษาต่อ					
5	นักศึกษาต้องทำงานพิเศษเพื่อเก็บเงิน ไว้เรียนต่อ					
6	นักศึกษาต้องการกู้ยืมเงินรัฐบาลเพื่อใช้ ในการศึกษาต่อ					
7	หากมีการติวสอบเมื่อใดนักศึกษาสงสัย เข้าร่วมติวด้วยเสมอ					
8	หากนักศึกษามีคู่วางแผนการจะ ศึกษานิสัยก่อนค่อยตัดสินใจคบกัน					
9	ถ้านักศึกษามีคู่วางแผนการจะ ปรึกษาขอความคิดเห็นจากครอบครัว ก่อน					

ข้อ ที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
10	ในอนาคตนักศึกษาจะเลือกคู่ครองโดย คู่ตัวอย่างจากครอบครัวตนเอง					
11	นักศึกษาจะแบ่งเงินเพื่อใช้จ่ายและเก็บ ออม					
12	นักศึกษาเก็บออมเงินเพื่อใช้จ่ายยาม ฉุกเฉินในอนาคต					
13	นักศึกษาต้องการประกอบอาชีพที่ ตนเองถนัด					
14	นักศึกษาเก็บสะสมเงินเพื่อเป็นทุนใน การลงทุนประกอบอาชีพส่วนตัว					
15	หากมีความสนใจอาชีพใดนักศึกษาค จะศึกษาอาชีพนั้นอย่างละเอียด					
16	ในอนาคตนักศึกษาตั้งใจจะประกอบ อาชีพที่มีรายได้สูง					
17	นักศึกษายพยายามพัฒนาตนเองให้มี ความรู้ความสามารถตรงกับอาชีพที่ นักศึกษาคิดจะทำในอนาคต					
18	ในการเข้าสังคมนักศึกษาคจะพยายาม แก้ไขเหตุการณ์และปัญหาต่างๆ ด้วย ตนเอง					
19	นักศึกษารู้จักแต่งกายให้เหมาะสมกับ กาลเทศะเพื่อเป็นที่ยอมรับของสังคม					

ภาคผนวก ข.

ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนก

ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

ลำดับข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.116
2	2.101
3	2.852
4	2.595
5	2.431
6	2.989
7	2.683
8	3.560
9	2.101
10	3.704
11	2.667

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน เท่ากับ .6471

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

ลำดับข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	4.426
2	2.573
3	4.163
4	2.233
5	3.054
6	2.659
7	2.357

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน เท่ากับ .6593

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับ บิดา มารดา

ลำดับข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.748
2	4.382
3	2.129
4	2.372
5	3.525
6	4.358
7	4.632
8	3.421
9	2.751
10	2.882
11	4.057
12	4.496
13	5.129
14	2.278
15	2.307

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามนิตยทางการเรียน เท่ากับ .7656

ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับ อาจารย์

ลำดับข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	2.110
2	2.244
3	2.270
4	2.136
5	2.458
6	3.237
7	3.280
8	3.139
9	2.511
10	3.079
11	3.585
12	3.427
13	2.225
14	4.838

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามนิตยทางการเรียน เท่ากับ .4626

ตาราง 13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน

ลำดับข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	2.549
2	2.844
3	2.596
4	4.894
5	5.205
6	8.213
7	3.523
8	8.834
9	5.357

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามนิตยทางการเรียน เท่ากับ .5915

ตาราง 14 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการวางแผนการดำเนินชีวิต

ลำดับข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	2.910
2	3.820
3	3.408
4	3.010
5	3.973
6	4.132
7	5.433
8	2.280
9	2.270
10	5.084
11	3.794
12	4.757
13	4.368
14	2.152
15	4.191
16	3.964
17	2.809
18	2.511
19	2.553

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามนิตยสารทางการเรียน เท่ากับ .8279

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ-สกุล	นางสาวสุทธิลักษณ์ ชนะสุข
เกิดวันที่	4 เมษายน 2523
สถานที่เกิด	บ้านเลขที่ 13/1 หมู่ 1 ต.คลองตากคต อ.โพธาราม จ.ราชบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 13/1 หมู่ 1 ต.คลองตากคต อ.โพธาราม จ.ราชบุรี โทร 032-232-972
สถานที่ทำงาน	วิทยาลัยปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี โทร 02-975-6999
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2541	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ คณะบริหารธุรกิจ สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี
พ.ศ. 2543	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง คณะบริหารธุรกิจ สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
พ.ศ. 2545	วิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ IT มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
พ.ศ. 2547	การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร
